

శ్రీ

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

శ్రీ మద్రామానుజసిద్ధాంతనిర్ధారకులగు
సకలపూర్వాచార్యులచే
రచించబడిన సకలరహస్యగ్రంథము లిందుకూడియున్న
ఈరహస్యరత్నాక్షరముందు
పరమకారుణికులైన పిళ్లలోకాచార్యులవారు కృపచేసిన
ముముక్షుప్రజ్ఞాయనునీగ్రంథము

సకలదేశస్థులకు నుపయోగించు నటుల సంస్కృతాంధ్రద్రావిడ భాషల
మూటితోనున్న లేఖనప్రమాదాది దోషములు లేనటుల
విద్వాంసులచే పరిష్కరింపబడి

శ్రీకృష్ణగోదావరీమధ్యదేశమున
శ్రీమదనంతగిరిసన్నిధివాయువ్యదిశ
సప్తక్రోశ్చప్రమాణ దూరంబునందుండు

కోటమరుపల్లి

శ్రీరామానుజముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రించి
ప్రచురింపఁబడియె.

విశ్వావసునం || ఆషాఢబ || ౧౧ శుక్రహారము రోహిణి నక్షత్రమ్.

—(*)—

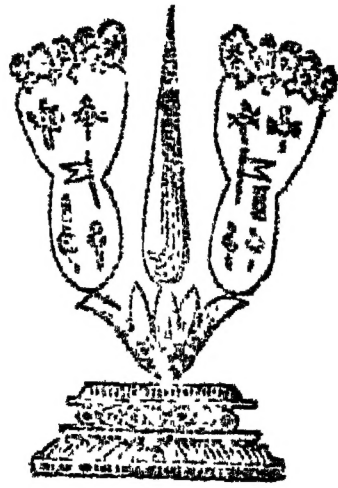
సకల || ౧౩౧౪.

2

3

4

5

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

—(*)—

ప్రకటన.

ప-3 :

ఈలోకమున రసజ్ఞులగు జనులకు స్వజననీ పితృగుర్వాదులవలె స్వస్థానవేషభాలయంద భీమాన మావశ్యకము, గనుక స్తో || స్వస్థానవేషభాషాభి మతాస్సంతోరసప్రబుద్ధధియః | లోకే బహుమన్యంతేవైకృత కావ్యానిచాన్యదపహాయ || అని పూర్వులచే చెప్పబడియున్నది, అనగా స్వదేశ వేషభాషల యందు రసజ్ఞులభీమానము గలవారలై తమతమభాషలలో భాషారూపగ్రంథ రచన తదభ్యాసములనుచేయుచు చేయించుచునున్నారము, అయితే శాస్త్రవిహిత సంస్కృత త్యాగదోషముకలుగదాయనిన కలుగదు, అదెట్లనిన తమతమ భాషలయందండకిని స్వయముగనే ప్రవేశము, రుచియును సులభముగుటచే నైత్యేణ్యధిరోహణ,, న్యాయమున క్రమముగ మందులకును స్వభాషా సగ్రంధాభ్యాసము వలన జ్ఞానముగలిగి సంస్కృతమందు రుచియునుగలిగి దీనికంటె మనము సంస్కృత సద్బ్రధాభ్యాసము చేసితిమేని వేదాంతతాత్పర్యము చక్కగా తెలియగలదని దానియందాశ నుదయింపచేసుటచే పిల్లవానికి చనుబాలువలె మందబుద్ధులకును రక్షకమైన యర్చావతారమువలెను ఈ భాషా సద్బ్రంధము లత్యంతరక్షకములై సద్ధర్మమునందు రుచి నుదయింపజేసి సంస్కృత విశ్వాస జనకము లగుచున్నవి, గనుకనే పరాంకుశ, పరకాలాది, ఆర్షాదులచేసున్న తదనుసారులైన మణవాళ మహామునులవరకు నుండు పూర్వాచార్యులచేతనున్న సంస్కృతభాష నన్ని భాషలకంటె నెక్కువధనియును, సంస్కృతము విడిచి యితరభాషల నభ్యసించుటచే ప్రత్యవాయమునియు ననెడిజ్ఞానము గలిగియుండియు ననేక ద్రావిడభాషా ప్రబంధములను రచించి శిష్యపరంపరకును నభ్యాసము చేయించిరిగదా, మరియు మణవాళ మహామునులవారు సంస్కృత సన్యాసమునేచేసిరని ననిప్రసిద్ధమేగదా, వాటిల్లొనర్చుటకు కారణము నేమనిన మనమందరము సంస్కృతముతో గ్రంథములను రచించితిమేని మందులగుస్త్రీ కూద్రాదులకు నభ్యసించ నశక్యమగుటచే వానియందరుచియేగాక, మనకు గహనములని తలంచి యాగ్రంథములను స్పృశించుట కూడాచుర్రధమనియును కేవల సంస్కృత రసజ్ఞులగు పండితులమాత్రముకే యుపయోగించుననియును, అట్టివానికి మనకంటెపూర్వులచే రచించిన సంస్కృత గ్రంథములే చాలుననిదలంచిగదా, ద్రావిడభాషతోననేక వేదాంతగ్రంథములను రచించినది ఇదియేకారణము, అట్లురచించుటచే ననేకసంస్కృత జ్ఞానరహితులగు మందబుద్ధులకును సులభముగా వేదాంతతాత్పర్యము చక్కగాతమకుకలిగి యెరులకు నుపదేశించుడియేగాక సంస్కృతగ్రంథములగు శృతిస్మృతీతిహాస పురాణములయందత్యంతప్రతిపత్తిగలిగియుండుట మనకు ప్రత్యక్షమేగదా ఇదిగాక హిందూస్తాన్ మొదలగు మహాభక్తులు స్వభాషలచే ననేక వేదాంత గ్రంథములను రచించుటచే తత్తద్దేశస్థులగు వారందరును నాగ్రంథముల నభ్య

సింఛి అత్యంతభక్తిగలవారును శాస్త్ర విశ్వాసము గలవారును అగుచున్నార; తెనుగుభాష
యందును, హరి, వాల్మీక్యాది, ఋషులచేతను, అధర్వణాచార్య, నన్నయభట్టాది మహాకవుల
చేతను, స్వభాషయైన తెనుగుభాషచే మందమతులగు స్త్రీబాల, శూద్రాదులకును సులభముగా
జ్ఞానముదయించుటకొరకు ననేక తెనుగు గ్రంథములను, తెనుగు వ్యాకరణములను, తెనుగుచే
భారతాది గ్రంథములను రచించబడినవిగదా అందుచేననేక మందమతులగువారును తెనుగు
దేశమునందు భాగవత, భారత, రామాయణాది ఆంధ్రగ్రంథములచే తత్త్వగ్రంథసార తాత్పర్య
మును సులభముగా తెలుసుకొనుచున్న స్థితి సకలజనులకునువిదితమే, మరియు చాణిక్యాది నీతిశా
స్త్రుతత్వజ్ఞులచేతను స్వ స్వభాషలయందు గ్రంథములను రచించుట మహోపకారమనియు
ను, నవిభగవద్గీత పాఠములగుటచే సంస్కృత త్యాగదోషములేక, శుభ ఫలప్రదములనియును
బయలుపరచిరి, గనుక నే యీవిషయమై సందేహముగారు భగవద్విషయము అనగా,, ఈడు,, ప్ర
వేశమునందు మొదలమొదట సకలశిష్టజన పరిగృహీతమైన యీ భాషా గ్రంథాభ్యాసము శృతి
స్మృతీతిహాసపురాణాదులయందెట్లు నిషేదించబడెను, అట్లునిషేదించబడిన దానినిశిష్టులెట్లుంగీ
కరించిరి, అని మొదలైన ననేకశంకలను శంకించుకొని భగవత్ప్రతి పాద్యమేపాతువుని మొదలై
న ననేకపరిహారముల నుపన్యశించి, భగవద్విషయమైన భాషయేదైనను ఉపాదేయతమమని, ని
రూపించిరి నదియంతయు నిచటగ్రంథవిస్తరభయముచే వ్రాయలేదు, అచటనీసంశయము గలవా
రుచూచుకొనవచ్చును, గనుక నిప్పుడు పూర్వాచార్యులచే ద్రవిడభాషగా రచియింపబడిన ద్ర
విడరహస్యములన్నియును, గురూపదేశయోగ్యములగునటులనున్న పేలవముగా నందరుచూచు
కొనుటకు నుపయుక్తముకాకుండునటులనున్న వారేరీతి గా రచియించిరో నదేరీతి తెనుగు భా
షయందు ప్రతిబింబించబడుచున్నవి, ఇందువలన మనతెనుగు దేశస్థులు ఆతెనుగు భాషారహస్య
గ్రంథములను గురూపదేశద్వారా అభ్యసించినయడలశీఘ్రములో వేదాంతజ్ఞానము కలుగుచున్న
ద్రవిడభాషతోనున్న గ్రంథములనే నభ్యసించుచేసెదమని తలంచినయడల వేలలోబుద్ధిమంతులై
న యవరికో వకరికేగాని, నందరికిని దేశభాషవలె సరళముగ నభ్యసించ బడదుగదా, స్వభాష
చేత నైనయడల సులభముగా గ్రహించబడును, గనుక నీభాషా ప్రతిబింబకరణ దుర్లభమును
భాగవతులగు వారు గుణమందే దృష్టిగలవారలై తుమించవలయునని ప్రార్థన, ఇదిమనదేశము
నకు మహోపకారము, అయితే ద్రవిడప్రబంధములను ద్రవిడవేదముగా దలవవలయునని యుం
డుటచే, అభాషచేతనే యభ్యసించుట ఫలజనకమని తలవకూడదు, వేదమనెడిపేరు కేవల అబ్బి
వారులు సాించిన పాశురరూప నాలాయిరప్రబంధమునకే కలిగియున్నది, గాని పూర్వాచా
ర్యులచే వాక్యరూపమైన ద్రావిడ రహస్యగ్రంథములకువేదసంజ్ఞ, నెక్కడయును జెప్పబడలేదు
అట్లు శిష్టాచారమునులేదు, ఇదిగాక ఉత్తర దేశస్థులకు ద్రవిడప్రబంధము లుపయోగించవనే తలం
పుచేతనే గోవర్ధనము రంగాచార్యులవారు ఆద్రవిడ రహస్యములను సంస్కృతముగా ప్రతిబిం
బించి, వానినుపదేశించి, ననేకులను కృతార్థులనుగా చేశిరిగదా, ఇప్పుడాగ్రంథములచేతనేకదా
వారందరును ఉజ్జీవింపుచున్నది, గనుక తెనుగు గ్రంథముకదాయని పేలవముగా దలవక ఏభాష
యైనను భగవద్విషయమైనవి శ్రేష్టమనితలంచి తనభాషయందు దభిమానమునుంచి వీటినిప్రచురము
చేయగలరు, ఇట్లు చేసినయడల మనదేశమునందుండు అనేకమందజనులకును వేదాంతతాత్పర్యము
సులభముగా తెలిసి మతమందత్యం తాభిమానముకలిగి ఉడయవరుల శిద్ధాంతమును దక్షిణదేశముం
దుండు సకలజనులవలె ప్రచుర పరచగలరు. * * * * *

శ్లో ॥ హరికీర్తింవిన్నెవాన్యతు బ్రాహ్మణేనసరోత్తమ । భాషా

గానంనగాతవ్యం తస్మాత్పాపంత్యయాకృతం ॥

అని మచ్చు పురాణ వచనము.

శ్రీ
—(*)—

ముముక్షుప్పడి - రహస్య రత్నాకరము.

(తిరుమంత్ర పాకరణమ్.)

పుట.	పజ్జి.	అశుద్ధం.	శుద్ధం.
౧	౧౫	దుఃఖమున్ను	అలాభక్లేశమున్ను
౫	౧౦	భక్తి	భక్తి
౬	౧౨	రూను	రూపాను
౭	౭	యావి	యాలి
౯	౧	ఇవిట్టి	విట్టు
"	౧౦	ఆగి	ఆక
౧౦	౧	ప్రభై యుం	ప్రభై యైయుం
"	"	మణితైయ్యుం	మణితైయుం
౧౧	౯	దశ్యమాన	దృశ్యమానత్వాత్
"	౧౩	దానవతు	దానవత్
౧౨	౧౨	వస్తునః	వస్తునః
"	౨౫	ఇతరమును	ఇతరదేవతలను
౧౩	౫	దైత్తిహల్	దైహత్తి
"	౧౫	జాతేత	జాతేతి
౧౪	౧౩	ఉక్తో	ఉక్తా
"	"	రక్ష్య	రక్ష్యా
"	౧౫	తృణో	వృణో
"	౧౭	ప్యపి	త్యపి
౧౭	౧౧	దాస్య	దాస
౨౦	౯	రత్నాల్	రవిత్నాల్
"	౧౨	తాని	తే
"	౧౭	సత్తాం	సత్తాం
"	౨౩	సర్వసంబంధప్రాప్తి	సర్వవిధబంధు
—(ద్వయ ప్రకరణమ్.)—			
౨౪	౧౪	త్యజ్ఞానం	త్యస్యజ్ఞానం

1	౧౭	సంగతుల	సంగముల
2	౧౮	శరణ్య	శరణ్యః
3	౧౯	అకించన్య	అకించన్య
4	౨౦	అవశ్యా	అవశ్యా
5	౨౧	అకించన్య	అకించన్య
6	౨౨	న్దిరువడి	న్దిరువడి
7	౨౩	తంత్రో	తంత్రే
8	౨౪	చరమ	చరమా
9	౨౫	ర్మిని	ర్మియును
10	౨౬	నొమ్మ	నొమ్మము
11	౨౭	పలకాల్	పలకాలుమ్
12	౨౮	త్తోక్తంవిశద	త్తోక్తంప్రాప్యంవిశద
13	౨౯	చూపు	తాత్పర్యం

—(చరమశ్లోకప్రకరణమ్.)—

౪౦	౧౨	కుర్వీత్య	కుర్వీత్య
”	౧౩	తోవ	తోవ
౪౧	౧౪	తవ్రోపయుక్తగుణ	తవగుణ
”	౧౫	లను	లును
౪౨	౧౬	త్వమేవచా	తమేవచా
”	౧౭	సచ	అధవాసచ
”	౧౮	అధకము	అధకమును
”	౧౯	వమును	వము
౪౩	౨౦	క్రిందవున్న	వీక్షుక్రిందవున్న
౪౪	౨౧	త్వం	త్వం

శుద్ధా శుద్ధ పుత్రిక సమాప్తమః

శ్రీ మ తే రా మా ను జా య న మః

ము ము త్సు ప్ప డి - ర హ స్య త్ర య మ్.

త ని య న్ గ శ్.

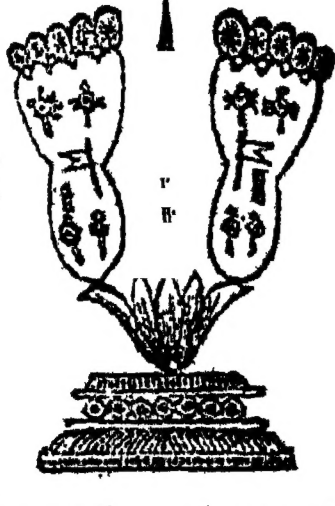

శ్రీ శైలేశదయాపాత్రంధీభక్త్యాగుణాణావమ్యతీంద్రప్రవణంవందేరమృజా
మాతరంమునిమ్॥౧॥ రమ్యజామాతృయోగీంద్రపాదరేఖామయంసదాతదా
యతాత్మసత్తాదింరామానుజమునింభజే॥౨॥ లక్ష్మీరాధసమారంభ్యాంనా
థయామునమధ్యమామ్అస్మదాచార్యపర్యంతాంవందేగురుపరమ్పరామ్॥౩॥
యోనిత్యమచ్యుతపదామ్బుజయుగ్గురుక్మవ్యామోహతస్తదితరాణితృణాయమే
నేఅస్మద్గురోర్భగవతోస్యదయైకసింధో రామానుజస్యచరణౌ శరణంప్రప
ద్యే॥౪॥ మాతాపితాయువతయస్తనయావిభూతిస్సర్వంయదేవనియమేనమదన్వ
యాచామ్ఆద్యస్యనఃకులపతేర్వకుళాభిరామంశ్రీమత్తదంక్షియుగళంప్రణమా
మమూర్ధ్నా॥౫॥ భూతంసరశ్చమహదాహ్వయభట్టనాథశ్రీభక్తిసారకులశే
ఖరయోగివాహన్భక్తాంక్షిరేణుపరకాలయతీంద్రమిశ్రాన్ శ్రీమత్పరాంకుశ
మునింప్రణతోస్త్రివిత్యం॥౬॥ లోకాచార్యాయగురవేకృష్ణపాదస్యసూనవేసంసా
రభోగిసంబష్టజీవజీవాతవేనమః॥౭॥ లోకగురుంగురుభిస్సకాపూర్వైఃకూరకు
లౌత్తమదానముదారమ్శ్రీనగపత్యభిరామవరేకౌధీప్రశయంవరయోగినమీ
దే॥౮॥

కోడిలుల కాశరియన్ కూరకులోత్తమ తాదర్,
 తీడివ్ తిరుమలై యాళ్ళవార్ శెఱ్ఱున్దురవైమణవాళన్,
 ఓదతియపుకళ్ళ తీరువావుడైయపిరాన్ తాదరుడన్,
 పోదమణవాళముని పొన్నడిగళ్ పోతువనే॥
 వాళ్ళియులగాశరియన్ వాళ్ళియవన్ మన్నుకులమ్,
 వాళ్ళిముడుమ్మైయెన్నుమ్ మానగరమ్ వాళ్ళి,
 మగళ్ళూళ్ళన్దవేరిన్ బమ్మన్ గుమిగునల్లార్,
 ఇనళ్ళూళ్ళన్దిరుకుకమిరుప్పు॥
 ఓదు ముడుంబై యులకాశరియనరుళ్,
 వీదుమరవాదవెంబెరుమాన్ సీతి,
 వఱ్ఱువాచ్చిటునల్లూర్ మామత్తెయోన్ పాతం,
 తొఱ్ఱువార్ కు వారాతుయర్॥

పిళ్ళైలో కాచార్యర్ తిరువడిగళ్ శేశరణమ్.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః

రహస్యరత్నాకరం

ముముక్షుప్రతి మూలమ్

- ౧॥ ముముక్షుభక్తకరయవేణుమ్ రహస్యం మూఱ్ఱమ్.
- ౨॥ అదిల్ ప్రథమరహస్యం తిరుమంత్రం. (మనన్వికరవేణుమ్.
- ౩॥ తిరుమంత్రత్తిన్నడైయ శిశిర్ మైక్క శిప్పిర వ్బడి, క్కేఱ త్తోడే శేణియ
- ౪॥ వన్త్రిల్లుమ్, వన్త్రిత్తుక్క శ్శీడాన వన్తుణ్ణిలుం, మంత్రప్రదనానవా
చార్యక పక్కలిలుమ్ ప్రేమమ్, కనక్క వుణ్డానాన్, కార్యకరమావదు.

- ౧॥ ముముక్షోజ్ఞాకరవ్యాసరహస్యాసక్రిణి.
- ౨॥ తత్రప్రథమరహస్యం త్రిమంత్రః.
- ౩॥ శ్రీమంత్రస్యయావద్వైభవపర్యాప్తిక్కేఱ్ఱాద్యత్యానుసంధానంకార్యం
- ౪॥ మంత్రేమంత్రాంతర్గతవస్తునిమంత్రప్రదాచార్యేచ ప్రేమాధిక్యమస్తిచే
త్ కార్యకరోభవతి.

- ౧॥ ముముక్షువున కరుంగవలసిన రహస్యములు మూడు.
- ౨॥ అందుప్రథమరహస్యము తిరుమంత్రము. (ధించవలయును.
- ౩॥ తిరుమంత్రముయొక్క శిసంపదకు శి చాలునట్లు ప్రేమతోకాపాడిఅనుసం
- ౪॥ మంత్రమునకు దునుమంత్రమునకంతర్గతమైనవస్తువయందునుమంత్రప్ర
దులైనఆచార్యులపట్లను ప్రేమముఘనముగానుండేనేని కార్యకరమగును.

శిశిర్ = సంపత్తు అనగా గౌరవము శతగుణముల

ముముక్షుప్పడి తిరుమంత్రప్రకరణమ్

౫ సంసారికళ్-తంగళైయుమ్, ఈశ్వర నైయుమ్, ముటుందు, ఈశ్వర కైంకర్యత్తై
యుముందు, ఇట్టుందో మెన్దిఱ విట్టుఱపు మిన్నికే- సంసార మాణిఱ పేరు
జ్జడలిలే విట్టుందు నోవు పడ, సర్వేశ్వర త త కృపయా లే ఇవ ర్కళ్
తన్నైయిటిందుకీకరై మరం శేరుంబడి తా నే శిష్యును మాయ్ ఆచార్యను
మాయ్ నిన్ను, తిరుమంత్రత్తై వెళియిట్టరుళి నాన్.

౬ శిష్యురాయ్ నిన్నదు-శిష్యురుకు గ మరుప్పు వాట్టారటియా మైయాలే, అత్తై
యటివికై గ కాగక.

౫ సంసారిణ-అత్తన, ఈశ్వర చ, విస్మయ్య, ఈశ్వర కైంకర్యప్రచ్యుతాః ప్రచ్యు
తా ఇతి క్లేశే వాపి వివా, సంసార రూపమహ-సముద్రే పతి త్వా, దుఃఖితా
ష్టంతి, ఇతి సర్వేశ్వరః స్వకృపయా, ఏతే స్వజ్ఞా నేన తీరం యథా ప్రాప్ను
యుస్తథా, స్వయమేవ శిష్య ఆచార్యశ్చ సన్ శ్రీమంత్రం, ప్రకాశ
యామాస.

౬ శిష్యతయాస్థితిః-శిష్యస్థితేర్హా కైరజ్ఞాతత్వాత్ తాం జ్ఞాపయితుం.

౫ సంసారులు-తమనున్న, ఈశ్వరునిన్ని, మరచి, ఈశ్వర కైంకర్యమునున్న,
పోగొట్టుకొని, పోగొట్టుకొంటిమనెడి దుఃఖముచ్చులేక, సంసారమనె
డి చాహాసముద్రమునంబడి బాధపడుచుండగా, సర్వేశ్వరుడు తనకృప
చేతను వీరలుదన నెరింగిగొట్టుటచే చేరునటుల, తానే శిష్యుడును ఆచా
ర్యులును అయిలచి, తిరుమంత్రమును బయలుపరచెను.

౬ శిష్యుడై నిలచినది శిష్యుడుండునికినిలోను లెరుగనందుచే దాని నెరింగించుకొ
రకు,

శ్రీ కరయై మర- శేరుంబడి (అధవా) కరై మూన మరంకరై మరం

శ్రీ ఓడ గట్టును చేరునటుల (లేక) గట్టురూపమయిన ఓడ గట్టు ఓడ మని అ
థమయి, విష్ణురోత మనినటుల, ఈ గట్టును ఆ గట్టును వ్యాపించిన ఓడ
యట అనగా వారధి నలెననుట.

- 2 సకలశాస్త్రజ్ఞశాత్ పిరకుం జ్ఞానం స్వయమార్జితంబోలె, తిరుమ
త్రత్త్వంబుకుంజ్ఞానం పైత్తుకధనంబోలె.
- ౪ భగవన్మంత్రజ్ఞ తాననేకజ్ఞ.
- ౫ అవైతాన్ వ్యాపకజ్ఞ శైష్ట్య మవ్యాపకజ్ఞ శైష్ట్య మిరండువర్గమ్.
- ౧౦ అవ్యాపకజ్ఞశిల్ వ్యాపకజ్ఞ మూఱుమ్ శ్రేష్ఠజ్ఞ.
- ౧౧ ఇవైమూన్నిలుం వెత్తుకొండు పెరియతిరుమంత్రంప్రధానం.
- ౧౨ మత్తేయవై యిరండుకుంజ్ఞానం పరిగ్రహముమపూర్తియు ముండు.
- ౧౩ ఇత్తే నేదంగళుమ్, ఋషికళుమ్, ఆఘ్నవార్కళుమ్, ఆచార్యార్కళు
మ్, చిరుంచి నాగ్కళుమ్.

- 2 సకలశాస్త్రగుత్పద్యమానం జ్ఞానం స్వయమార్జితధనవత్, శ్రీమంత్రే
ణోత్పద్యమానం జ్ఞానం పైత్తుకధనవత్.
- ౪ భగవన్మంత్రా అనకే.
- ౫ తేవ్యాపకా అచ్యాపకా శ్చేతిద్వివిధాః.
- ౧౦ అవ్యాపకా పేక్షయా వ్యాపకాస్త్రయశ్రేష్ఠాః.
- ౧౧ తేషాం త్రయాదాం మధ్యేమహాంబ్రీమంత్రః ప్రధానభూతః.
- ౧౨ అన్యయోరశిష్టపరిగ్రహపాపాఽపూర్తిశ్చాస్తి.
- ౧౩ ఇమం వేదాఋషయః సూరయశ్చాచార్యాశ్చప్రత్యేకాదనుక్.

- 2 సకలశాస్త్రములచేతనుదయించెడి జ్ఞానము స్వయమార్జితమువలె,
తిరుమంత్రము చేత నుదయించెడి జ్ఞానము పైత్తుకధనమువలె.
- ౪ భగవన్మంత్రములైతెననేకములు. (లు.
- ౫ అవియైతేవ్యాపకములనియును అవ్యాపకములనియును రెండువర్గము
- ౧౦ అవ్యాపకములకంటె వ్యాపకములుమూడును శ్రేష్ఠములు.
- ౧౧ ఈమూటిలో పలునున్న పెరియతిరుమంత్రము ప్రధానము.
- ౧౨ తక్కిన ఆరెంటికిని అశిష్టపరిగ్రహమును అపూర్తియునుండును. (రి.
- ౧౩ దీనిని వేదములును, ఋషులును, ఆఘ్నవార్కును, ఆచార్యులును, ఆదరించి

- ౧౪ వాచ్యప్రభావ మ్బాలస్తు, వాచకప్రభావమ్.
- ౧౫ అవకదూరస్థనానాలుమిశ్చ కిట్టినిన్నతవుమ్.
- ౧౬ ద్రౌపదికాకాత్తి లేపుడవై శురన్దతుతిరు నామమితే.
- ౧౭ శొల్లుమ్ క్రమమెత్తియచ్చిన్నాల్లుమ్ తక్, స్వరూపంకెడదనిల్లాతు.
- ౧౮ ఇతుతాకాకే శిశులందరుమ్,, ఎన్నిరపడియే యెల్లావపేక్షితల్లా లెయుమ్ కొడుకుమ్.
- ౧౯ విశ్వరూపకైవల్యభగవల్లాభంగళై యాశ్చేప్పట్టవరే కళుక్కవవై కొడుకుమ్.

- ౧౪ వాచ్యప్రభావవన్నభవతి వాచకప్రభావః.
- ౧౫ తస్మిన్ దూరస్థే సత్యమంసమీపస్థ ఉపకరోతి.
- ౧౬ ద్రౌపదికాకాపది నామసీవ స్త్రవర్ధకం.
- ౧౭ యథానుసంధానవిధానమననుసంధానే పిస్వస్వరూపాన్నచ్యవతే.
- ౧౮ అయంచ శిశు లందదాతి,, ఇత్యాద్యుక్త ప్రకారేణ సర్వాపేక్షితదోభవతి.

- ౧౯ విశ్వరూపకైవల్యభగవల్లాభకామేభ్యస్తాకదదాతి.

- ౧౪ వాచ్యప్రభావమువంటదికాదు వాచకప్రభావము.
- ౧౫ అతడుదూరస్థుడైనచు ఇది సమీపించియుండియు పకరించును. (దా.
- ౧౬ ద్రౌపదికాకాపదయందు వస్త్రముల నూరించియిచ్చినది తమనామమే-
- ౧౭ అనుసంధించెడిక్రమము లేకయనుసంధించినను తనస్వరూపముచెడుటులనిలవదు. (చూచు

- ౧౮ ఇదియే తే శిశులందరుమ్,, అనిచెప్పినప్రకారము సర్వాపేక్షితముల

- ౧౯ విశ్వరూపకైవల్యభగవల్లాభములనాశించువారలకు వానినియిచ్చును.

† శురకై = ఊరకై = అనగా ఊరట, వృద్ధిగొరట.

‡ కులమునిచ్చును. తి.మొ.౧.౧౯.

- ౨౦ కర్మజ్ఞానభక్తులలో దిగిన వారలకు విరోధినిపోగొట్టి వానిని రీతలకట్టియిచ్చును. (మునకుభోగమునకు ను హేతువైయుండును.
- ౨౧ ప్రపత్తియందు దిగిన వారలకు స్వరూపజ్ఞానము దయింపజేసి కాలక్షేప
- ౨౨ “మత్తెల్లా మ్మేళిలుమ్”గా అని చెప్పిన ప్రకారమే యగు వలసిన అర్థములన్నియు నిందులో నుండును.
- ౨౩ అవియు గునవిబద్ధములు.
- ౨౪ పూర్వాటాద్యుల బద్ధము నెరుగక మునుపు దమను దయించిన వారిని గాదలచి యుండక పోవుచుండిరి.

౨౫ ఇతి లభకాక్షానమ్బుటన్దపిన్బు. “పిటన్దపిన్బుటన్దిలేక” ౧॥ ఎన్దిటపడియే ఇ
తైయొట్టియవేటొన్నాల్ కాలత్తేపప్పణ్ణి యటియార్కళే.

౨౬ వాచకత్తిల్-కాట్టిల్ వాచ్చ్యత్తి లే యూన్ను కైకగడి ఈశ్వనే యు
పాయోపేయమెన్నుని నెత్తిరుకై-

౨౭ ఇతుతన్నుటొల్లుకిటవథకమ్, స్వరూపముమ్, స్వరూ పానరూపమాన
ప్రాప్యముమ్. స్వరూపముమ్, ఉపాయముమ్, ఫలమెన్నువుమామ్. (మ్

౨౮ ఫలమిరుక్కుచ్చుడిప్రమేయశేఖరత్తిలుమ్ అర్చి రాదిగతియిలుమ్ శొన్నో

౨౯ ఇతుతాకావట్టుత్తిరువత్తుర మాయమూన్నుపదమాయయిరుక్కుమ్

౩౦ ఏతదర్థజానోత్పత్త్యనంతరం “ఉత్పత్తేః పశ్యాన్నిపిస్సరామి” ౧॥ త్యాక్తప్ర
కారేణా ననవివాద్యేన కాలం నక్షపన్తి.

౩౧ వాచకాద్వాచ్యేత్రధాయా హేతురీశ్వరవీవో పాయోపేయా వితిన్దితి.

౩౨ ఏతత్ప్రతిపాద్యోర్ధః స్వరూపమ్, స్వరూపానరూపమ్ ప్రాప్యంచ. స
రూపముపాయః, ఫలంచేతివా.

౩౩ ఫలప్రకారః ప్రమేయశేఖరే, అర్చిరాదిగత్యాంచోక్తః.

౩౪ ఆయంచాష్టాత్తురస్త్రిపదః.

౩౫ ఇందర్థజానముదయించిన వెనుక “పిటదపిన్బుటన్దిలేక” ౧॥ అని చెప్పినప్ర
కారము, దీనినివిడిచివేటొకదానిచే కాలత్తేపము చేసిఎరుగకపాయం

౩౬ వాచకమునకంటెవాచ్యమునందుపూనిక చేసుటకు మూలము ఈ
రుడేఉ పాయోపేయమనిదలచియుండుట.

౩౭ ఇందు చెప్పబడెడిఅర్థము=స్వరూపము, స్వరూపానరూపమైనప్రా
ప్యము. స్వరూపము, ఉపాయము, ఫలము, అనియునననగును.

౩౮ ఫలముందుప్రకారమునుప్రమేయశేఖరమునందును అర్చిరాది గ
దుచఁజెప్పితిమి.

౩౯ ఇదియేతే నెనమిదితిరువత్తురములుగలదైమాదుపదములుగలదైయ

- 30 మూన్నుపదముమ్మూన్నర్థతైచ్చిల్లికిరదు.
- 31 అతావతు శేషత్వముమ్పారతంత్ర్యముమ్కైంకర్యముమ్.
- 32 ఇతిత్ముతత్ పదమ్ప్రణవమ్.
- 33 ఇతి(అ)పన్నమ్,(ఉ)పన్నమ్,(మ)పన్నమ్,మూన్నుతిరువత్తురమ్.
- 34 మూన్నుశ్శాస్త్రియిలేతయిరైనితైత్తుక్కడైందువెణ్ణెయ్తిరట్టివాత్పలే
మూన్నువేదత్తిలుమ్మూన్నత్తురత్తైయుమెడతత్తు.
- 35 అత్తైయావితుసకలవేదసారమ్.
- 36 ఇదిలకారమ్ సకలశబ్దతుకుమ్ కారణమాయ్ నారాయణపదత్తు
కుమ్ సంగ్రహమాయ్ కైయాలేసకలజగత్తుకుమ్ కారణమాయ్ స
ర్వరక్షకనానవింబేరు మానైశొల్లుగిలుదు.

- 30 పదత్రయంచార్థత్రయమాహ.
- 31 తచ్చ శేషత్వమ్, పారతంత్ర్యమ్, కైంకర్యంచ.
- 32 తత్రప్రథమపదమ్ప్రణవః.
- 33 అత్ర(అ)ఇతి(ఉ)ఇతి(మ్)ఇతిచత్రీణ్యత్తురాణి
- 34 పాత్రత్రయేదధిపూరయిత్వా మధిత్వానవసీతోద్ధారవత్ త్రిభ్యోవేదే
- 35 అతోయమ్, సకలవేదసారః. (భ్యస్త్రీణ్యత్తురాణ్యధు)తాని.
- 36 తత్రాకారః సకలశబ్దమూలత్వాన్నారాయణ పదసంగ్రహత్వాచ్చ, స
కలజగత్కారణంసర్వరక్షకంనారాయణమాహ.

- 30 మూడుపదములును మూడర్థములును జెప్పును.
- 31 అవియగునవి శేషత్వమున్ను, పారతంత్ర్యమున్ను, కైంకర్యమున్ను.
- 32 ఇందుమొదటిపదముప్రణవము. (లుకలడి
- 33 ఇది(అ)అనియును(ఉ)అనియును(మ)అనియును మూడుతిరువత్తురము
- 34 మూడుపాత్రలయందుతయిలుచుపూరించితఱచి వెన్నును ముద్దచేసినటు
లమూడువేదములవల్లనుంచిన్ని మూడత్తురములనుఎత్తినది. ::
- 35 అగుటచేతనిది సకలవేదసారము,
- 36 ఇందులకారము=సకలశబ్దమునకును కారణమై నారాయణపదమున
కు సంగ్రహమైయుండుటచేసకలజగత్తుకును కారణమై సర్వరక్షకుడై
నవింబేరుమానును జెప్పుచున్నది.

::: మూడత్తురముల నెత్తినదెట్లునైన-మూడువేదములనుంచి, మూడుపాత్రలత

- 32 రక్షిక్తమావదు విరోధియైపోకుటకైయుమ్, అపేక్షితతైకొగడు
 3౩ ఇవైయురండుమ్ చేతనరేనిన్ననిన్నవశపుక్తి డామురుకుమ్ కైక్రయుమ్
 3౪ సంసారిగళుకుమ్ విరోధి-శతృపీడాదిగళ్, అపేక్షితమన్నపానాదిగళ్
 ముముక్షుకుళ్ళుకుమ్ విరోధి; సంసారసమృంధమ్, అపేక్షితమపర
 పదప్రాప్తి; ముక్తకుమ్ నిత్యుకుమ్ విరోధి-కైంకర్యహాని, అపేక్షిత
 మ్కైంకర్యవృద్ధి. [త్రిలేఖాన్నోమ్,
 ౪౦ ఈశ్వరనైయ్యుత్తీందవరేగళ్ రక్షకరల్లరెన్నుమిడమ్ ప్రపన్నపరిత్రాణ
 ౪౧ రక్షికుమ్ బోదు పిరాట్టిసన్నిధివేండుగైయాలే, ఇదిలేశ్రీసంబంధ
 మనుసంధేయమ్, ¶ (“ఇతైయుమకలకిల్నేక్,,))
-
- 32 రక్షకత్వమ్నాను, విరోధినివర్తకత్వమపేక్షితప్రదత్వంచ.
 3౩ ఏతదుభయంతత్తచ్చేతనానురూపం.
 3౪ సంసారిణాంవిరోధి-శతృపీడాది, అపేక్షితమన్నపానాది; ముముక్షు
 ణాంవిరోధి; సంసారసంబంధః, అపేక్షితాపరమపదప్రాప్తిః; ముక్తా
 నాన్నిత్యానాంచవిరోధినీ-కైంకర్యహానిః, అపేక్షితా కైంకర్యవృద్ధిః.
 ౪౦ ఈశ్వరవ్యతిరక్తాచామరక్షకత్వంప్రపన్నపరిత్రాణఉక్తం.
 ౪౧ రక్షణకాలేశ్రీసంబంధస్యాపేక్షితత్వాదత్ర శ్రీసంబంధోఽనుసంధేయ
 (“క్షణమపివియుక్తానభవతి,,,))
-
- 32 రక్షించుటయగునదివిరోధినిపోగొట్టుటయునపేక్షితమునిచ్చుటయును
 3౩ ఇవిరెండునుచేతనులుఉన్నఉన్నప్రకారమునకుదగియుండును.
 3౪ సంసారులకువిరోధి-శతృపీడాదులు, అపేక్షితమన్నపానాదులు;
 ముక్షువులకు విరోధి- సంసారసంబంధము, అపేక్షితముపరమపదప్రా
 ప్తి; ముక్తులకును, నిత్యులకు ను, విరోధి-కైంకర్యహాని; అపేక్షితము,
 కర్యవృద్ధి. [ణమునంజెప్పితి-
- ౪౦ ఈశ్వరునితప్పనితరులురక్షకులుకారనెడి యంశమును ప్రపన్నపరి
 ౪౧ రక్షించునపుడుపిరాట్టిసన్నిధిఅపేక్షితమగుటచేత నిందుశ్రీసంబంధ
 అనుసంధేయము. ¶ (“ఇతైయుమకలకిల్నేక్”)

¶ ఈకుండలిత శాక్యముకొన్నిశ్రీకోశములోమాత్రముఉన్నది.

క్షణకాలమున్నయడబాయలేను.

- ౪౨ అత్ర భగవత్సేనాపతిమిత్రవాక్యమ్! (అవన్మార్పు ఇవిట్టిప్పిరియిన్ ఇ
వ్వుత్తరమ్ విట్టిప్పిరివదు).
- ౪౩ భర్తావినుడై మువదుకై గమైయుమ్ ప్రజైయునుడైయత్తోట్టివైయుమ్
విడాదేయి రుకుగమ్మాతావైయిప్పోలేప్రథమచరమపదంగళైవిడాదే
యిరుక్కుమిరుప్పు.
- ౪౪ శ్రీనందగోపరైయుమ్కృష్ణనైయుమ్వి డాదయశోదైపిరాట్టిమైప్పోలే.
- ౪౫ ఒకవనడిమైకొళ్ళుమ్బొదుగృహిణికెగన్నట్టే ఆవణై యోలై యె
మువదు, ఆగిలుంపణిశెయ్వదుగృహిణికెగ్గే, అదుపోలేనాంపి
రాట్టికెగడిమైయాయిరుక్కుంబడి.
- ౪౬ ఆగిప్పిత్తునిలైయిలై.

- ౪౨ అత్ర భగవత్సేనాపతి మిత్రవాక్యం (తవ్వుత్తస్థలంత్యజతిశేదతదత్తరం
త్యజతి. [మపదేనపరిత్యజతి.
- ౪౩ భర్తుఃశయ్యాంప్రజాయాః ఊలాంచాపరిత్యజంతిమాతేవప్రథమచర
- ౪౪ శ్రీనందగోపంకృష్ణంచాపరిత్యజంతియశోదేవ.
- ౪౫ కేనచిచ్ఛేషవస్తుస్వీకారకాలే, నగృహిణీ నామ్నావిక్రయపత్రంవిలిఖ్య
తే; తథాపి గృహిణ్యాఃఖలుక్తాంకర్యంక్రియతేతద్వద్వయంక్రియోదాస
౪౬ తస్మాన్నవిశ్లిష్ఠస్థితీరసి. [భూతాః

- ౪౨ ౧॥ అత్ర భగవత్సేనాపతిమిత్రులప క్యము (వానివత్తస్థలమునువిడిచి
ఎడబాసెనేని ఈఅత్తరమునువిడిచి ఎడబాసునది.)
- ౪౩ భర్త తొకకపడుకనున్నప్రజయొక్కతొట్లైనున్న విడవకయుండెడి
మాతవలెనేప్రథమచరమపదములనువిడవకయుండునునికీ.
- ౪౪ శ్రీనందగోపులనున్న కృష్ణునిన్ని విడవనియశోదపిరాట్టివలె.
- ౪౫ ఒకడుదాస్యమునుగొనునపుడుగృహిణికిఅనికాదుగదా! క్రయ పత్ర
మునువ్రాయునది, ఐననుపనిచేయునదిగృహిణికేకదా, అటువలెమన
౪౬ గనుకనిట్లుఎడబాసిఉనికిలేదు. [ముపిరాట్టికిదాస్యమైయుండురీతి.

- ౪౭ ప్రభేయం, ప్రభావనైయం, పుష్పతైయం, మణితైయం ది'త +
 ౪౮ ఆగవిచ్చేర్ త్రి ఉదేశ్యమాయ్ విట్టదు.
 ౪౯ ఇదిలేచతుర్థియేటికొట్టియుం.
 ౫౦ చతుర్థియేటి నపడియెన్నెన్నిత్.
 ౫౧ నారాయణపదతుకు సంగ్రహమాయరుక్కయాలే.
 ౫౨ ఇత్రాలీశ్వరనుకు శేషమెన్నిటదు.
 ౫౩ శేషత్వముందుఃఖిరూపనాగవనోనాట్టిటాణిటదెన్నిత్.

- ౪౭ యథాప్రభాయాః, ప్రభావతశ్చ, పుష్పస్య పరిమళస్యచ.
 ౪౮ తస్మాజేతన్నిధునముదేశ్యమభూత్.
 ౪౯ అత్రచతుర్థిప్రాప్తా లుప్యతే.
 ౫౦ చతుర్థిప్రాప్తికథమితిచేత్.
 ౫౧ నారాయణపదసంగ్రహత్వాత్.
 ౫౨ అనయేశ్వర శేషఇత్యుచ్యతే.
 ౫౩ శేషత్వందుఃఖిత్వకం హిలోకదృశ్యత ఇతిచేత్ తన్నియమోవాస్తీ, అ
 భిమతవిషయే శేషత్వస్యను ఖరూపశయాదృశ్యమనత్వాత్.

- ౪౭ ప్రభనున్ను, ప్రభావంతునిన్ని, పుష్పమునున్ను పరిమళమునున్నువతే. +
 ౪౮ గనుకనిట్లు ఈచేరిక ఉదేశ్యమై విడిచిది.
 ౪౯ అందుచతుర్థివచ్చిపోవును.
 ౫౦ చతుర్థి సరితివిట్టిన.

నారాయణపదమునకు సంగ్రహమైయుండుటచే.
 ందు చేతనీశ్వరునకు పమనబడును.
 శేషత్వముందుఃఖిరూపనాగవనోనాట్టిటాణిటదెన్నిత్, అట్టి
 ందుములేదు. ఇష్టప నవిషయమునకు శేషమైయుండెడియునికిది. ఇ
 యేకాగనుబ చే.

+ ప్రభనున్ను, ప్రభావంతునిన్ని, పుష్పమునున్ను పరిమళమునున్నువతే. +
 ౪౮ గనుకనిట్లు ఈచేరిక ఉదేశ్యమై విడిచిది.
 ౪౯ అందుచతుర్థివచ్చిపోవును.
 ౫౦ చతుర్థి సరితివిట్టిన.

౫౪ అన్తనియమమిల్లై, ఉగన్తవిషయత్తుకుర శేషమాయుడక్కుమిరువు సుఖ
మాగకాణ్డైకాయాలే.

౫౫ అకారత్తిలేకత్యాణగుణంగళైచొల్లుగైయాలే, ఇన్తశేషత్వముమ్ గుణ
త్తాలేవన్దదు.

౫౬ శేషత్వమేఆత్మావుక్కు-స్వరూపమ్.

౫౭ శేషత్వమిల్లాదసోదుస్వరూపమిల్లై.

౫౮ ఆత్మాపహారమావదు - స్వతంత్రమెన్నిఱనినైవు, స్వతంత్రమామోబ్బి
దు ఇల్లై యాయ్విడుమ్.

౫౪ తన్నియమోనాన్తి, అభిమితవిషయే శేషత్వస్య సుఖరూప తయాన్దో
శ్యమానత్వాత్.

౫౫ అకారేణకల్యాణగుణకథనాదిడమ్ శేషత్వంగుణకృతం.

౫౬ శేషత్వమేవాత్మనఃస్వరూపం.

౫౭ శేషత్వాభావకాలేస్వరూపమేవనాన్తి.

౫౮ ఆత్మాపహారోనామ- స్వతంత్ర ఇత్యసుసంధానం, స్వాతంత్ర్యదశా
యాంతన్నాన్తి.

౫౪ అట్టియమములేదు, ఇష్టపడిన విషయమునకు శేషమై యుండెడియు
నికీసుఖముగాగనుబడుటచే.

౫౫ అకారమునందుకల్యాణగుణములచుఁజెప్పుటచేతనీ శేషత్వమున్నగుణ
ముచేత మాగతమైనది.

౫౬ శేషత్వమేఆత్మ స్వరూపము.

౫౭ శేషత్వము శేషపుడుస్వరూపములేదు.

౫౮ ఆత్మాపహారముగుఱది- స్వతంత్రమనెడితలపు, స్వతంత్రమగునపు డులేని
దైవిదమగు.

- ౫౯ స్థానప్రమాణతా నేడకారమవధారణార్థమ్.
 ౬౦ ఇత్రాల్పిఱర్కు శేషమన్నెన్నిఱదు.
 ౬౧ పెరియపిరాట్టియారుకు శేషమెన్నిఱ డెన్నుమ్మొల్లువర్గశ్.
 ౬౨ అతిలుమ్అన్య శేషత్వమ్కట్టికైయేప్రధానమ్.
 ౬౩ దేవర్గభుకు శేషమానపురోడాశ త్తైనాయ్కిదుమాప్పోలేఈశ్వ
 ర శేషమానవాత్మవస్తువైసంసారిగభుకు శేషమాకుగై.
 ౬౪ భగవచ్ఛేషత్వత్తిలుమ్అన్య శేషత్వమ్కట్టికైయేప్రధానమ్.
 ౬౫ + “మఱున్దుమ్బుఱన్దొరొమాన్దర్, ఎన్దైయా లే.

- ౫౯ స్థానప్రమాణేనాకారోఽవధారణార్థః.
 ౬౦ అనేనేతర శేషోనభవతీత్యుచ్యతే.
 ౬౧ మహాత్మ్యైః శేషఇత్యుచ్యతఇత్యపివదంతి.
 ౬౨ తతోఽన్యన్య శేషత్వఃవృత్తి రేవప్రధానం.
 ౬౩ దేవ శేషభూతపురోడాశస్యశునే దానవతు ఈశ్వరశేష స్వాత్మవసా
 నఃసంసారి శేషీకరణం.
 ౬౪ భగవచ్ఛేష త్వాదన్య శేషత్వనివృత్తి రేవప్రధానం.
 ౬౫ + “విస్తృత్యాన్యన్యమ శేషమానా, ఇత్యుక్త త్వాత్.

- ౫౯ స్థానప్రమాణముచేతనుకారముఅవధారణార్థము.
 ౬౦ ఇందు చేతపరులకు శేషముకాదనబడును.
 ౬౧ పెరియపిరాట్టియారుకు శేషమనబడుననియునుంజెప్పుదురు.
 ౬౨ దానికంటెఅన్య శేషత్వమునుబోగొట్టుటయేప్రధానము.
 ౬౩ దేవతులకు శేషమైనపురోడాశముచుకునకమునకు పెట్టునటులఈశ్వ
 ర శేషమైనయాత్మవస్తువనుసంసారులకు శేషముగాజేయుట.
 ౬౪ భగవచ్ఛేషత్వముకంటెఅన్య శేషత్వనివృత్తియేప్రధానము.
 ౬౫ + “మఱున్దుమ్బుఱన్దొరొమాన్దర్, అనటచే.

మరచియునితర మునుననుసరించనిమనుష్యులు.

- ౬౬ ఇత్రాత్తనకు ౮ పిఱరు ౮ ఉరిత్త న్నెన్నిటదు.
- ౬౭ మకారమిటుప త్తంజా మత్తర మాయజ్ఞాన వాచియు మాయ రుక్త ౮
- ౬౮ ఇదుదాక సుప్తి వాచకమ్. [యా లే ఆ త్నా వైచ్చాల్లుగిటదు.
- ౬౯ జా త్యేక వచనమ్.
- ౭౦ ఇత్రాలా త్నాజ్ఞా తా వెన్ను దేత్తిహత్ వ్యావృత్తి శొల్లత్తాయత్తు.
- ౭౧ దేహాత్తిత్ వ్యావృత్తి తత్వ శేఖర త్తిలేశాన్నామ్.
- ౭౨ మద త్తైయుమ్ ఒళియుజొ ౮ జ్ఞానా వైయుమ్ రత్న త్తై యుమ్ వీ రుము
మాప్పో లే శేష మెచ్చా త్నా వైయా దరికి ౮ టదు, అల్లాదపోదు + “ఉ
యిరినాల్ గు తైవిలమ్,, ఎన్నిటపడియే త్యాజ్యమ్. అదుదోన్న శేషత్వ
త్తైచ్చాల్లిపి న్నెయ్ త్నా వైచ్చాల్లుగిటదు.

- ౬౬ అనేనస్వ స్థా ఇత రేభ్యశ్చ నో సయ్యుక్తో భ వతి త్యుచ్య తే.
- ౬౭ మకారః పంచవింశాత్తరో జ్ఞాన వాచక శ్చ త స్మాదా త్నా నమాహ.
- ౬౮ అయం సుప్తి వాచకః.
- ౬౯ జా త్యేక వచనం.
- ౭౦ అనే గా త్నాజ్ఞా తేత దేహా ద్యావృత్తి రుక్తా భవతి.
- ౭౧ దేహా ద్యావృత్తి తత్వ శేఖ రే అవోచామః.
- ౭౨ యథా పరం శేన తేజ సా చ శ్రుష్ప రత్నే ఆదీయే తేవీవం శేష త్వేనా
త్నాదీయతే, అన్యథా “అత్మనా నప్రయోజనం,, ఇత్యక్త ప్రకారేణ
త్యాజ్యః ఏవ ర్జ్ఞాపనాయ శేషత్వము క్వాఽ త్నానమాహ.

- ౬౬ ఇందు చేదనకు నుప పులక ను ఉపయుక్తుడు గా ఉదనబడును.
- ౬౭ మకారమిటుబది యెదవయత్తర మ్మిజ్ఞాన వాచియునై యుండుట చేత
- ౬౮ ఇదియై తేసమప్తి వాచకము. [నాత్మను జెప్పుచున్నది.
- ౬౯ జా త్యేక వచనము.
- ౭౦ ఇందు చేత నాత్మ జ్ఞాతయని దేహ మునకం టె వ్యావృత్తి నిచెప్పినదైనది.
- ౭౧ దేహ మునకం టె వ్యావృత్తి తత్వ శేఖర మునం జెప్పితిమి.
- ౭౨ పతిమెళమునున్న కాంతిని స్థి గొని పూవు నున్న రత్నము నున్న
ఆదరించునటుల శేషమని అత్మను అధరించినది, అట్లుగా నవుడు
+ “ఉయిరినాల్ గు తైవిలమ్,, అని చెప్పిన ప్రకారము త్యాజ్యము అదిదో
చుటకు శేషత్వమును జెప్పిన వెనుక నాత్మను జెప్పినది.

[ట. అత్మనా త్నా సము లేనివారము అనగా నా త తో పయోజనముచే నివారము

- 23 ఆక ప్రణవ త్వాత్ “కణ్ణపుర మొన్ను డైయానుకుడియేనో
యేనో, ఎన్నిటపడియేజీవపరసంబంధంశొల్లితు. [
- 24 ఇత్తాత్ “తామరైయాళ్ కళ్ళనొరువనైయేనోక్క ముణ
25 అకారత్తాలుమ్ మకారత్తాలుమ్ రత్తక నైయుమ్ రత్త్య తైయు.
చతుర్థియాలుమ్ ఉకారత్తా లుమ్ రత్తణ హేతువాన ప్రాప్తియై
తైయుమ్ శొల్లితు.
- 26 ఇనిమేల్ ప్రణవ తై వివరిక్కిఱదు.
- 27 ఉకార తై వివరిక్కిఱదు సమసు న్న, అకార తై వివరిక్కిఱదు నా
దమ్, మకార తై వివరిక్కిఱదు చతుర్థి, నార పద మెన్దుళ్ళొల్లువర్
-
- 23 ఏవం ప్రణవేన “కృష్ణపురైక శరణస్య దాసోహం నా న్యేషార్,
ప్రకారేణ జీవపర సంబంధ ఉక్తిః.
- 24 అనేవచ “కమలాలయా నాయక మేక మేవ ప్రాప్తి జ్ఞానం.
- 25 అకార మకారాభ్యాం రత్తక రత్త్య ఉక్తో, చతుర్థ్యా ఉకారేణ చ
తుమా తా ప్రాప్తిః ఫల ముక్తం.
- 26 ముత్ర శేషః ప్రణవం విత్య గోతి.
- 27 ఉకార వివరణం నమః, అకారం వివృణోతి నారాయణ పదం,
వృణోః చతుర్థి, నార పద మిప్య పివదంతి.
-
- 23 ఇట్లు ప్రణవము చేతను (కణ్ణపుర మొన్ను డైయాను కుడియే
రుక్రియేనో) అని చెప్పిన ప్రకారము జీవపర సంబంధమును
- 24 ఇందుచే (తామరైయాళ్ కళ్ళనొరువనై యేనోక్క ముణర
దాయను.
- 25 అకారము చేతనున్న మకారము చేతనున్న రత్తకుః రత్త్య
చెప్పెను, చతుర్థి చేతనున్న ఉకారము చేతనున్న రత్తణ
ప్రాప్తియును ఫలమును జెప్పెను.
- 26 ఇకను ప్రణవమును వివరించుచున్నది.
- 27 ఉకారమును వివరించుచున్నది నమస్సు అకారమును వివరిం
నారాయణ పదము, మకారమును వివరించుచున్నది చతుర్థి, న
నియును జెప్పుచుదు.

౧ కణ్ణపురము నే ఒక దవ్య దేశము కలవానికి దాసుడను మరియు కర
అవుష్పమున వతరించిన లక్ష్మీనాయకుని నొకని నే మాచును జ్ఞానః

- ౭౫ అదైవేవినరియాతో ఘోరిత, విరోధిపోయాను భవికర వేణ్ణుకేయాలే.
- ౭౬ నమస్సు(న) ఎన్నుమ్, (మః) ఎన్నుమ్, ఇరణ్ణుపదమ్.
- ౮౦ (మః) ఎక్కగిరవిత్రాల్ తనకురియ నెన్నిటదు. న- ఎన్ను అత్తైత విరిగిట
- ౮౧ అక(నమః) ఎన్నిటవిత్రాల్ తనకురియ నెన్నిటదు. (మ.)
- ౮౨ పిఱకురియ నానవమ్మ తక్ వెలక్షణ్యై కాట్టిమీటర లామ్, తనక్కు న్నమమ్మయోగ్యైయమ్ కూడవల్లియమ్.
- ౮౩ ఇత్తాల్ విరోధియైకర ఘోరిట అదు.
- ౮౪ విరోధి తాకమూన్ను.

- ౭౫ అక్రమేణవివరణం విరోధినివర్తనా ను భవస్య కర్త వ్యత్వాత్.
- ౭౬ నమః, నేతి, వా ఇతిపదద్వయం.
- ౮౦ మ- ఇత్యనేనస్వస్మా ఉపయుక్త ఇత్యవ్యతే, నేతి తన్నిషిధ్యతే.
- ౮౧ తథాచ నమ ఇత్యనేన స్వస్మా ఉపయుక్తో భవతీత్యవ్యతే.
- ౮౨ ఇతర శేషత్వ దశాయాం స్వవైలక్షణ్యం ప్రదర్శ్యభవతా యితంశ క్యః, స్వ శేష త్వేతుతాద్యశయోగ్య తాపిసశ్యతి.
- ౮౩ అనేన విరోధీనివర్త్యతే.
- ౮౪ సచత్రివిధః.

- ౭౫ క్రమమునవివరించకపోయినది విరోధిని యనుభవించవలసియుండు.
- ౭౬ నమస్సు(న) అనియును (మః) అనియును చెందు పదములు గలది. [డుట చే]
- ౮౦ (మః) య నెడిదీని చేదనకు పయుక్తుడనబడును, (న) యని అదితీసివేయ
- ౮౧ ఇట్లు (నమః) య నెడిదీని చేదనకు పయుక్తుడుగాడనబడును. [బడును]
- ౮౨ పరులకు పయుక్తుడగునపుడు దనవైలక్షణ్యమును చూపి ముఖించినగు నుతనకనునపుడు యోగ్యతయును కూడబోవును.
- ౮౩ ఇందుచే విరోధి బోగొట్టుబడును.
- ౮౪ విరోధులై తేమూడు.

రాగ. అదావదు-స్వరూపవిరోధియుమ్, ఉపాయపీరోధియుమ్, పాశ్చా
రోధియుమ్.

౮౬ స్వరూపవిరోధికట్టికైయావదు “నాయా నేనీయోన్నుడై మేయున్
యే,, యెన్నిరుకై ఊపాయవిరోధికట్టికైయావదు “కత్తెవా
దున్బుజ్జతైయా తొట్టికాయ్ కత్తెకన్బుత్తిలే,, ఎన్నిరుకై-పాపవి
రోధికట్టికైయావదు “కమత్తెనజ్జా-మంజుల్ మాత్తు,, ఎన్నిరుకై

మః-ఎన్ఱైస్వరూపనాశమ్'నమః-ఎన్ఱైస్వరూపాజ్జీవనమ్.

కాశీ - స్వరూపవిరోధ్యుపాయవిరోధీ, ప్రాప్యవిరోధీ చేతి.

కా- స్వరూపవిరోధి నివృత్తిర్ నామ- “అహంత్యంమదీయంచ త్వమే
తిస్థితః. ఉపాయవిరోధినివృత్తిర్ నామ- “అదుఃఖం నివర్తయ, మాన
రక్షకాంతర, రహితో హమితిస్థితః,,. ప్రాప్యవిరోధినివృత్తినామ
“ఇత్వత్సంతోషవ్యతిరిక్త, అస్మత్ కామనాం నివర్తయేతి, స్థితః,,.

రాతి మ, ఇతిస్వరూపనాశనం, నమ, ఇతిస్వరూపాజ్జీవనం.

అదియగునది. స్వయాపనితో ధియు ఊపాయవిరోధియు ప్రాప్యవిరోధియు.

స్వరూపవిరోధిని బోగొట్టుటయగునది ౧ యా నేనీమొన్నడై మైయు
యే,, యని యుండుట-ఉపాయ విరోధిని పోగొట్టుటయగునది-“౨క
లైవాయ్తుంబంకలైయాయ్త్రివాయ్కలైకణ్ణత్తిలేక” అనియుండుట
ప్రాప్యవిరోధిని బోగొట్టుటయగునది-“మత్తెనచ్చా మంగళమాత్రు
అనియుండుట

కాకి మః, యనుటస్వరూపనాశము. 'నమః' యనుటస్వరూపాజ్ఞీవనము.

౧॥ నే నసీప్రనాదినిని వేతనగా నేను నాదియీ రెండు మనీకు ప్రకార మై శేష మనుట
మఃఖ మనుషో గొట్టు సో గొట్టక షోరయ తరము లేని వాడను.

చ క్కొనమాకాహమలమహాగోర్తుము.

౮౮ ఇదు తాన్వరూప తైయమ్ ఉపాయ తై యమ్ ఫల తైయమ్ కాట్టుం
౮౯ “౧ తొలైవిల్లిమజ్జలన్దొమ్మమ్, ఎన్దైయా లేస్వరూపమ్ శొల్లిత్తు” ౨ వేజ్గడ
తుత్తైవార్కునమః, ఎన్దైయా లేఉపాయమ్ శొల్లిత్తు” ౩ అన్ది తొమ్మొల్
ల్, ఎన్దైయా లేఫలమ్ శొల్లిత్తు.

౯౦ “రఉత్తదు మున్నడియార్కు డిమై, ఎన్దైయా లేఇది లేభాగవత శేషత్వ.
అనుసంధేయమ్. [వరకళ్]

౯౧ ఇదు అకారత్తి లేయన్నుళ్ళొల్లువరకళ్, ఉకారత్తి లేయన్నుళ్ళొల్లు

౯౨ ఇదన్వరూపం, ఉపాయం, ఫలంచదర్శయతి.

౯౩ “౧ జేవే శస్థలాయనమస్కరోత్తి, ఇత్యుక్త త్వాత్ స్వరూపందర్శయ
తి, “౨ వేంకటాచలవాసినేనమ ఇత్యుక్త త్వాత్ ఉపాయఉక్తః, “౩
అంత్యదశాయాం నమఉక్తి రిత్యుక్త త్వాత్ ఫలముక్తం-

౯౪ “రప్రాప్తంత్వద్వాస్యదాస్యం, మిత్త్యుక్త ప్రకారేణాత్ర భాగవత శేష

౯౫ కేచిదకార ఇత్యాహుః అపరేడకార ఇత్యాహుః. [త్వమనుసంధేయం]

౯౬ ఇది స్వరూపమునున్న ఉపాయమునున్న ఫలమునున్న చూపును.

౯౭ ౧ “తొలైవిల్లిమజ్జలన్దొమ్మమ్, అనుట చేస్వరూపము జెప్పబడెను” ౨
వేజ్గడతుత్తైవార్కునమః, అనుట చేఉపాయము జెప్పబడెను” ౩ అన్ది
తొమ్మొల్, అనుట చేఫలము జెప్పబడెను.

౯౮ “రఉత్తదు మున్నడియార్కు డిమై, అనుట చేతనిందు భాగవత శేషత్వ
మనుసంధేయము. [త్వదురు]

౯౯ ఇది అకారమునందనియునుఁ జెప్పుదు రుడకారమునందని యునుఁ జె

౧౦ తొలైవిల్లిమంగలమనుదివ్య దేశము నునమస్కరించుచున్నది.

౨॥ తిరు వేంగడమునందు నీవనిచివున్న వానికి నమస్కారము.

౩॥ దాస్యర సాతిశయాంతమందు నమశబ్దము.

౪॥ నేనును పొందినది మీదా నులకుదాస్యమును.

ఈశ్వరకృతనకేరయాయాదుకుమ్, అచిత్తుపిఠరేరయాయుకుకు
మతత్కృతనకుమ్పిఠరూమ్పొదు వాయాదుకుమ్, న్నముశ్చట్టని
నైపు'అంగనన్నికేరఅచిత్తైస్సో'రే' గతనకేర యాగవైస్సో'కృశ్చవే
ణుమెన్గిటదునమస్సో'.

అదావదు, భోగదశయవీశ్వరసత్త్విమ మ్బాదునొకర వేణుమెన్న
అత్తిత్తై'కుమ్ హేతుకేత్తే'శ్చోత్తి' మేలుభ్జో'ల్లుమ్. [త్రియాతొత్తి'కే.

ఇన్నినైపుపిఠందపో' దేకృతకృత్యై, ఇన్నినై'విల్లాదపొదుఎలాదుషకృత
జ్గళుమ్కృతమ్' ఇన్నినై' రేయెల్లానుశ్చకృతజ్గళుముణ్ణు' ఇత'కేరయిదు
కృష్ణుమ్. రుజ్జాదిగళుమ్ ప్రియచిత్రాది గళుమ్ నిష్ప్రయోజన
జ్గళు' ఇదుతన్నారేయెల్లాపాపంగళు మ్మో'మ్ ఎల్లాఫలజ్గళుముణ్ణామ్.

ఈశ్వరస్వస్సావీవభవతి, అచిత్ పరస్సావీవభవతి, అత్తాస్వస్సైవ
రస్సైవసమానోభవతీతిపూ ర్వప్రతిపత్తిః సమానానామచిద్వత్ స్వస్సావీవ
మమవినియోగో'న్ స్వీతిప్రతిపత్తిః.

సచభోగదశాయాం ఈశ్వరో'యదానాశయతితదా' ఉదేయమిత్థవి

నాశయితుం హేతుః ప్రాగుక్తః, ఉపరిష్టాదపిఠత్యై. (నాశ్యనివృత్తిః

ఏతద్జ్ఞానోత్పత్తి'కృతకృత్యై, ఏతద్జ్ఞానాభావకాలేసర్వాణిదు
షకృతానికృతాని, ఏతద్జ్ఞానసకలనిసుకృతానిజాతాని, ఏతేనవిత్తా
క్రీయమాణంయత్తాదికంప్రియశ్చిత్రాదికంచనిష్ప్రయోజనం, ఏతే
నసర్వాణిపాపానినశ్యంతి, పుణ్యానిసర్వాణిజాయంతే.

ఈశ్వరుడుతనకేవలం దును, అచిత్తుపరులకేవలం దును, అల్పతన
కుమపరులకునుపొదువైయుండునని మొదటబడినతలపు, అటుగాక అ
చిత్తువతో'తనకేరయాగవైస్సో'కృశ్చవేణుం, అనుబదునునమన్ముచే.

అదియ ది. భోగదశయందు ఈశ్వరుడుచేరు చునపుడుకాపాడుకొ
నవలయుననిచెరచకుండుట.

చేరుచుటకు హే. పునుకిందజెప్పెను పైననుజెప్పెను.

ఈతలపుదయించినపుడే' కృత్యుడు ఈతలపులేనపుడు సర్వదాషర
తములుఃకృత లు, ఈతలపుననన్ని సుకృతంబులుందును' ఇదిలే
యుండ చేయుం జ్ఞాదలును ప్రాయశ్చిత్రాదలునునిష్ప్రయోజన
చములు, ఇందుచేసకల పాపములుచుభోపును సకలఫలములుంగలుగు.

గతనకేడినయాగవదునటలనన్మంగీకరించవలయును.

- ౧ నారాయణాక్ ఎన్ద్రతు - నారజ్జళుక్కు అయనమ్ ఎన్ద్రపడి.
- ౨ నారజ్జళావన - నిత్యవస్తుక్కుళినుడయతిరళ్.
- ౩ అవై యావన = జ్ఞానా ౭౭ నన్దా ౭ మలత్వాదికళుమ్ , జ్ఞానశక్త్యాదికళుమ్ , వాత్సల్యసౌశీల్యాదికళుమ్, తిరుమేనియుమ్ , కాన్తిసౌకుమార్యాదికళుమ్, దివ్యభూషణజ్జళుమ్, దివ్యాయుధంజ్జళుమ్, పెరియపిరాట్టియార్ తొడక్కుమాన నాచ్చిమార్ కళుమ్ , నిత్యసూరికళుమ్ , ఛత్రచామరాదికళుమ్ , తిరువాళల్ కాక్కుమ్ ముతలికళుమ్ గణాధిపరుమ్ , ముక్తరుమ్ , పరమాకాశముమ్ , ప్రకృతియుమ్ , బద్ధాత్మాక్కుళుమ్, కాలముమ్ , మహదాదివికారజ్జళుమ్, అణ్డజ్జళుమ్, అణ్డత్తుక్కుట్టుట్ట దేవాదిపదార్థజ్జళుమ్.
- ౪ అయనమెన్ద్రతు - ఇవత్తుక్కు శ్రయమెన్ద్రపడి.

౫ నారాయణాత్మి = నారాణామయనమిత్తర్థః.

౬ నారాణి - నిత్యవస్తుసమూహః.

౭ తేచ = జ్ఞానా ౭౭ నందామలత్వాదయో, జ్ఞానశక్త్యాదయో, వాత్సల్యసౌశీల్యాదయో, విగ్రహః, కాన్తిసౌకుమార్యాదయః, దివ్యభూషణాని, దివ్యాయుధాని, లక్ష్మీప్రభృతీనినమహిష్యే, నిత్యసూరయః, ఛత్రచామరాదయః, ద్వారపాలాః, గణాధిపాః, ముక్తాః, పరమాకాశం, ప్రకృతిః, బద్ధాత్మాః, కాలః, మహదాదివికారాః, అండాని, అండాంతర్గతదేవాదిపదార్థాశ్చ.

౮ అయనమితి - తేషామాశ్రయభిత్త్యర్థః.

౯ నారాయణుడనునది - నారములకు అయనమనుట.

౧౦ నారములనగా నిత్యవస్తువుల గుంపులు.

౧౧ అవియగునవి = జ్ఞానా ౭౭ నందామలత్వాదులును, జ్ఞానశక్త్యాదులును, వాత్సల్యసౌశీల్యాదులును, తిరుమేనియును, కాన్తిసౌకుమార్యాదులును, దివ్యభూషణములును, దివ్యాయుధములును, పెరియపిరాట్టియారు మొదలుగాగల నాచ్చిమారులును, నిత్యసూరులును, ఛత్రచామరాదులును, తిరుద్వారపాలకు లగు పెద్దలును, గణాధిపులును, ముక్తులును, పరమాకాశమును, ప్రకృతియును, బద్ధాత్ములును, కాలమును, మహదాది వికారములును, అండుములును, అండుముల కంతర్గత దేవాదిపదార్థములును.

౧౨ అయన మనినది వీనికి ఆశ్రయ మనుట.

౯౯ అజ్ఞానన్నిక్కే, ఇనైతన్నై ఆశ్రయమాకవుడ యనెన్నపుమామ్.

౧౦౦ ఇవైయిరండాలుమ్ ఫలిత్తతు పరత్వసౌలభ్యంబ్బల్.

౧౦౧ అంతర్యామిత్వముమ్, ఉపాయత్వముమ్, ఉపేయత్వముమాకవుమామ్.

౧౦౨ "ఎంబిరానెందై" ౧ ఎన్నెయాలే ఈశ్వరనే ఎల్లావుటవుము తెయుమెన్ను

శొల్లుమ్.

౧౦౩ నామ్పిఱర్కానవచ్చుం అవన్ నమక్కాయరుక్కుం.

౧౦౪ ఇరామడమూట్టువారై వ్పాలే, ఉల్లేపతికిడందు సత్తెయేపిడిత్తు నొక్క శొల్లుం
దుపోరుం.

౧౦౫ ఆయ - ఎన్నిరత్తైల్ - "శెన్నాల్ కుడై యాం" ౨ ఎన్నిరపడియే ఏల్లా
మైకళుం శెయ్యవేణుంఎన్ను అపేక్షిక్కిటతు.

౯౯ కించపతే ఆశ్రయాయ స్యేతిచభవతి.

౧౦౦ ఏతాభ్యాంద్వాభ్యాం ఫలితానిపరత్వసౌలభ్యే.

౧౦౧ అంతర్యామిత్వము పాయత్వముపేయత్వంచ.

౧౦౨ "మనుషకారకోమత్పితే" త్యుక్తత్వాదీశ్వరపవ సకలవిధబంధురా
మిత్యుక్తః.

౧౦౩ అన్తదితార్థస్థితి సమయేసోన్తదర్థమేవతిష్ఠతి.

౧౦౪ తాత్రిమతభోజయితార ఇవఅంతర లక్ష్మ్యత్వేనస్థితః - సత్తెంరక్షతి.

౧౦౫ ఆయేత్యనేన "గమనేఛత్రంభవతీ" ౨ త్యుక్తప్రకారేణ సకలవిధ
త్వం కర్తవ్యమిష్టేక్షతే.

౯౯ అట్లుగాకనిని ఆశ్రయముగాకలవాడనియు అననగును.

౧౦౦ ఈరెంటిచే లరించని పరత్వసౌలభ్యములు.

౧౦౧ అంతర్యామిత్వము పాయత్వము, ఉపేయత్వమున్న అగునట్లు నగును.

౧౦౨ "ఎంబిరానెందై" అనుచు ఈశ్వరుడేనర్వన బంధప్రాప్తియుననిచెప్పెను.

౧౦౩ మనము మన కెనవుడ అతడు మన కెయిండును.

౧౦౪ తాత్రి మతభోజకులవలె ఎల ముగియుండి నత్తనేబట్టి రక్షించుకొ
నుచువును.

౧౦౫ ఆయ-అనెడదీనిచే "శెన్నాల్ కుడై" ౧ ౨ అని సాయించినప్ర
మునర్వైకైంకర్యములు చేయవలయునని అపేక్షించ బడును.

౧॥ తి - మొ ౧ ప - ౧ - ౬ "నాకుపకారముడ నాతండ్రిగ.

౨॥ తి - ౧౩ - ప్రమాణమై పోవునపుడు గొడుగు అగును.

౧౦౬ నమస్సాలే, తన్నోడు రవిల్లయెన్టువై తైంకర్యతై ప్రార్థిక్కూడు మోవెన్నిల్.

౧౦౭ “పడియాయ్కిడందుక్ పవళవాయ్కాణ్బేనే” ౧ ఎన్నిరపడియే - తైంకర్య ప్రార్థనై వద్దేరియన్టు స్వరూపప్రయుక్తం.

౮ ఆకైయాల్ “వభివిలావడిమై శైయ్యవేండుంనాం” ౨ ఎన్నిరప్రార్థనయై క్కాట్టెక్కిటతు.

— “కణ్ణారక్కండు కభివతోర్ కాతలుత్తార్కుముండ్ కణ్ణోత్తుంజుతల్” ౩ ఎన్నిరపడియేకాణ్బెరు మున్బుడరక్కమిల్లై; కణ్ణాల్ * సదాపశ్యంతి యాకై యాలేడటక్కమిల్లై.

౧౦౯ నమసాస్విన సహసంబంధోనాస్తీ త్మక్తత్వాత్కథం తైంకర్యప్రార్థనా సంభవతి.

౨ “సోపానీభూయ త్వప్తువాళాధరంపశ్యానీ” ౧ త్మక్తప్రకారేణ తైంకర్యప్రార్థనా ఆగంతుకీసభవతి - ఆతిత్వస్వరూపప్రయుక్తా.

౧౦ తస్మా “ద్విచ్ఛేదరహితం తైంకర్యం ప్రార్థయమానావయ, విత్మక్తప్రార్థనాందర్యయతి.

౧౧ “నేత్రాభ్యాంసమ్యక్ దృష్ట్వా, * గతంశోచతాంనేత్రయోర్నిద్రాస్తికిమితి వత్ దర్శనాత్పూర్వం నిద్రానాస్తీ - దర్శనేపదాపశ్యంతి అతో నిద్రానాస్తీ.

౧౧౬ నమస్సుచేతి తనతో సంబంధము లేదని చెప్పిన వెనుక తైంకర్యమును ప్రార్థించకూడు నోయనిన.

౧౧౭ “పడియాయ్కిడందుక్ పవళవాయ్కాణ్బేనే” ౧ అనిసాయించిన ప్రకారము తైంకర్యప్రార్థన ఆగంతుకముకాదు స్వరూపప్రయుక్తము.

౧౧౮ యగుటచే “వభివిలావడిమై శైయ్యవేండుంనాం” ౨ అనేను ప్రార్థనను చూపుచున్నది.

౧౧౯ “కణ్ణారక్కండు కభివతోర్ కాతలుత్తార్కుముండ్ కణ్ణోత్తుంజుతల్” ౩ అని సాయించిన ప్రకారము చూడక మునుపు నిద్రలేచు చూచేనేని “సదాపశ్యంతి” అగుటచే నిద్రలేచు.

|| వె - మా - తి ర్కా మెట్టై పడివుండినీ పగడమువంటి అధరోష్టమును చూచేనా.

|| తి - వా - ౩ - ౩ - ౧ విచ్ఛేదములేకుండా దాగ్యమును చెయ్యవలెను మేము.

తి - వి - ౯౭ కణ్ణారనేవించి గడిచెడి ఏకభక్తిని పొందినవానికి వుండునో కళ్ళనీడి.

- గతంశోచతాంనేత్రయోర్నిద్రాస్తికిమితి వత్ దర్శనాత్పూర్వం నిద్రానాస్తీ - దర్శనేపదాపశ్యంతి అతో నిద్రానాస్తీ.

౧౧౦ “ పట్టుతేపలపకలుంపోయిన ” ౧ ఎన్ఱుఇన్ఱున్ఱనాళుక్కు కూక్కుప్పిన్ఱు
నుక్కు ఉరజ్జవిరిక్కిలై.

౧౧౧ “ అన్ఱునాన్ పిఱన్ఱిలేన్ పిఱన్ఱపిన్ మఱన్ఱిలేన్ ” ౨ ఎన్ఱానిన్ఱాన్ కళిత్తే.

౧౧౨ ఇవ్వడిమైతాన్ “ ఒట్టివిల్ కాల మేల్లాముడనాయ్మన్ఱి ” ౩ ఎన్ఱిరపడిదె
సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థకళిలుమ్ అనునర్ఱిక్కుమ్.

౧౧౩ ఎట్టిన్ఱైయాయ్మూన్ఱుశరడాయిరుప్పత్తొరుమజ్జశసూత్రంబోలేతిరుమం.

౧౧౪ ఇత్తైల్ - ఈశ్వరన్ అత్తాక్కు భుక్కుప్పతియాయ్మనిన్ఱు రక్షిక్కుమ్ ఎన్ఱిన్ఱు.

౧౧౦ “ వ్యర్థాబహుదివసాగతా ” ౧ ఇతిగతదివసానుద్భోషితవతాన్ నిద్రావశో
నాన్ఱి.

౧౧౧ “ తదానీమహాన్ జాతొ జన్మాసంతరంనవిన్ఱృతవాన్ ” ౨ ఇత్యుక్త
తఃఖిలు.

౧౧౨ ఇదన్ఱైంకర్యం “ నాశరహితకాలేషు సర్వేషుసహైవస్థిత్యే ” ౩ తా
ప్రకారేణ, సర్వదేశ సర్వకాలసర్వావస్థాస్వనువర్తతే.

౧౧౩ అన్ఱసూత్రంత్రివిభాగం మంగళసూత్రమివశ్రీమన్ఱతః.

౧౧౪ అనేనేశ్వరఅత్తానాంపతిః సకలక్షకఇత్యుచ్యతే.

౧౧౦ “ పట్టుతేపలపకలుంపోయిన ” ౧ అని గడచిన దినములకు మొరబెట్టు
నికి నిద్రించమార్గములేదు.

౧౧౧ “ అన్ఱునాన్ పిఱన్ఱిలేన్ పిఱన్ఱపిన్ మఱన్ఱిలేన్ ” ౨ అనియున్నారగదా?

౧౧౨ ఈదాస్యమైతే “ ఒట్టివిల్ కాల మేల్లాముడనాయ్మన్ఱి ” ౩ అని సాయు
న ప్రకారము, సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందు ననునర్ఱించును.

౧౧౩ ఎనిమిది దారములు కలదై మూడుపేటలు కలదై యుండెడియొక మం
సూత్రమువలెనే తిరుమన్ఱము.

౧౧౪ ఇందుచేత ఈశ్వరుడు ఆ త్తలకు పతియైయుండి రక్షించుననబడును.

౧ || తి - ౧౬ వ్యర్థముగా ననేకపగళ్లు పోయినవి.

౨ || తి - చ - ౬౪ అపుడు నేనుపుట్టలేదు పుట్టినవెనుక మరవలేదు.

౩ || తి - వా - ౩ - ౩ - ౧ విచ్చేదములేని కాలమంతా కూడినవాడనై అమిరివుండి.

౧౧౫ ఆక, తిరుమంత్రతైల్, ఎన్నెరుమాను క్కే యురియేనాననాక్ - ఎనక్కురి
యనన్త్రి క్కేయొట్టియవేణుమ్.
సర్వశేషియాన నారాయణను క్కే ఎల్లావడిమైకళుమ్ శెయ్య ప్పెరువేనాక్
వేణువొన్న్ తాయ్త్తు.

పిళ్ళలోకాచార్యర్ తిరువడికలేశరణం.

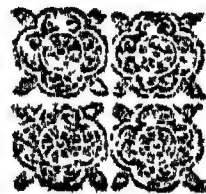
౧౧౬ ఏనం, శ్రీమంత్రేనాన్న్ తాన్న్వమిన ఏవదాసభూతోహం యథామమదాసో
నభూయాసంతథాభషితన్యం.
సర్వశేషియోనారాయణ సైవీవసకలవిధ కైంకర్యంకర్తుంభాగ్యవానుభ
యాసమిత్యుక్తమాసీత్.

శ్రీమన్మోకగురవేనమః

౧౧౭ ఇల్లు, తిరుమంత్రముచేత, ఎన్నెరుమాను కే అర్హుడనైన నేను నాకుపయ
క్తుడను గాకుండవలయును.
సర్వశేషియైన నారాయణుని కే అన్ని దాశ్యములను చేయలభించువాడను
కావలయుననబడినదాయెను.

పిళ్ళలోకాచార్యర్ తిరువడికలేశరణం.

—(*)—

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ముముక్షుప్రతి ద్వయ ప్రకరణమ్

పా ౧౦ భ మ్.

౧ పుటమ్బుణ్డనపత్తుక్కలై యడై యవాసనై యోడేవిడుకై యుమ్,
బెరుమానైయే తళ్ళమెట్టపత్తు కైయుమ్, పేరుతప్పా తెట్టతుణి న్ని
కైయుమ్, పేత్తుక్కుత్వరికైయుమ్, ఇరుక్కుమ్ నాళే ఉకన్దరుళి
లజ్జళిలే ప్రవణనాయగుణానుభవకై జ్ఞర్యజ్జళిలే పోతుపోక్కాకై యు
ఇప్పడియిరుక్కుమ్ శ్రీవైష్ణవర్క శేత్త మటిష్టఉకన్దిరుకైయుమ్, తిరు
త్రత్తిలుమ్ ద్వయ త్తిలుమ్ నియతనాకై యుమ్, ఆచార్య ప్రేమమ్ కనత్తి
కైయుమ్, ఆచార్య పక్కలిలుమ్ ఎమ్మెరుమాన్ పక్కలిలుమ్ కృ
నాయప్పోరుకై యుమ్, జ్ఞానముమ్, విరక్తియుమ్, శాన్తియుముడై
నాయిరుక్కుమ్ పరమసాత్విక నోడే సహవాసమ్ పణ్ణుకైయుమ్,

౧ బాహ్యేషు విద్యమానానాం సంగానాం వాసనయా సహత్యాగః,
స్తత్స్వామ్యవ్రాపాయ ఇతిస్వీకారః - ఫలసిద్ధిరవశ్యంభవతీతి దా
స్థితిః; ప్రాప్తిత్వరాచ - స్థితికాలే భిముతదివ్యదేశేషు ప్రావణ్యేనగుణా
వకైంకర్యైకాలక్షేపః, ఏపంస్థితానాం శ్రీవైష్ణవానాం మహాత్మ్య
నం, శ్రీమంత్రేద్వయేచ నియతత్వం - ఆచార్య ప్రేమాధిక్యం, ఆచార్య
యేకశ్వర విషయేచ కృతజ్ఞత్వం జ్ఞానవిరక్తి శాంతి మతాపరమసాత్విక
సహవాసకరణం,

౧ బాహ్యములైన సంగతులనన్నిటిని వాసనతోటే విడుచుటయు, ఎం
రుమానునే రక్షకమని బట్టుటయు, ఫలముదప్పదని విశ్వసించి యు
డుటయు, ఫలమునకుత్పరించుటయు, ఉండుదినములలో సంతోషించి
పచేసిన ఫలములలో ప్రవణుడై గుణానుభవ కైంకర్యములయందే కా
యాపన యగుటయును, ఇట్లుండు శ్రీ వైష్ణవుల యతిశయమునెరింగి
తోషించియుండుటయు, తిరుమంత్రమునందును ద్వయమునందును ని
తుడగుటయు, ఆచార్య ప్రేమ ఘనమైయుండుటయు, ఆచార్యులప
ఎంమ్మెరుమాను పట్లను కృతజ్ఞుడై పోవుటయును, జ్ఞానమును విరక్తి
ను శాంతియును గలవాడైయుండు పరమసాత్వికునితో సహవాసము
యుటయును,

వైష్ణవాధికారి క్కవశ్యాపేక్షితమ్.

ఇంద్రాధికారిక్కు రహస్యత్రయముమ్, అనుసంధేయమ్.

ఎల్లాప్రమాణజ్ఞులుమ్ దేహత్తాలే పేతెన్నిరతు ; తిరుమంత్ర త్తిల్ ఆత్మావా
లేపేతెన్నిరతు ; చరమశ్లోక త్తిల్, ఈశ్వరనాలేపేతెన్నిరతు ; ద్వయ త్తిల్ పెరి
య పిరాట్టియారాలే పేతెన్నిరతు.

పెరియ పిరాట్టియారాలే పేతాకైయావతు - ఇవళ్ పురుషకారమానాల
ల్లతు ఈశ్వరక్ కార్యమ్ శెయ్యానెన్దై.

ద్వయత్తుక్కాధికారి, ఆకిచ్చన్యముమ్, అనన్యగతిత్వముమ్ డైయవక్ -
(అకిచ్చనొనన్యగతిశ్చరణ్య) ఎన్దుమ్, “ పుకలొన్దిల్లావడియేక్ ” ఎన్దుమ్
శొల్లుకిఱపడియే.) ?

ఇవై యిరణ్డుమ్ ప్రపన్న పరిత్రాణత్తి లే శొన్నామ్.

వైష్ణవాధికారిణోవశ్యాపేక్షితాని.

వైష్ణవాధికారిణో రహస్యత్రయమను సంధేయం.

సర్వప్రమాణైర్దేహేన పురుషార్థఐత్యుచ్యతే ; శ్రీమంత్రేణాత్మనా పురు
షార్థఐత్యుచ్యతే ; చరమశ్లోకేనేశ్వరేణ పురుషార్థఐత్యుచ్యతే ; ద్వయేన
శ్రీమహాలక్ష్మ్యై పురుషార్థఐత్యుచ్యతే.

మహాలక్ష్మ్యై పురుషార్థలాభోనామ - ఆస్యాః పురుషకారభావం వినేశ్వరః
ద్వయస్యాధికారి అకించన్యానన్యగతిత్వవాక్. [కార్యంనకరోతీతి.

ఇదం. ద్వయంప్రపన్న పరిత్రాణేఅప్రాచామ.

వైష్ణవాధికారికి ఆవశ్యాపేక్షితము.

ఇట్టిఅధికారికి రహస్యత్రయము అనుసంధేయము.

సర్వప్రమాణముల యందును దేహముచే ఫలమనబడును ; తిరుమంత్ర
మునందు ఆత్మచే ఫలమనబడును ; చరమశ్లోకమునందు ఈశ్వరునిచే ఫ
లమనబడును ; ద్వయమునందు పెరియపిరాట్టియారుచే ఫలమనబడును .

పెరియపిరాట్టియారుచే ఫలమగుట యగునది - ఈమె పురుషకారమవుతే
నేతప్ప ఈశ్వరుడు కార్యముచేయడనుట.

ద్వయమునకు అధికారి అకించన్యమును అనన్యగతిత్వమును కలవాడు.

ఈరెంటిని ప్రపన్న పరిత్రాణమందు చెప్పితిమి.

రహస్య రత్నాకరము

- ౭ ఇతిల్ ముఱ్ఱుత్తాల్, పెరియపిరాట్టియారై మున్నిట్టు ఈశ్వరన్దిరువడి
లై ఉపాయమాకప్పత్తుకిఱతు ; పిఱ్ఱుత్తాల్ అచ్చేర్రియిలేఅడిమైయి
రక్కిఱతు.
- ౮ (శీ) ఎన్ఱు - పెరియపిరాట్టియార్కు తిరునామమ్.
- ౯ శ్రీయతే, శ్రయతే.
- ౧౦ ఇతుక్కుఅర్థమ్ = ఎల్లార్కుమ్ ఇవలై ప్పత్తి స్వరూపలాభమాయ్, ఇ
తనక్కుమ్ అవనై ప్పత్తి స్వరూపలాభమా యిరుక్కుమ్ ఎన్ఱు.
- ౧౧ ఇప్పోతు ఇవలై చ్చొల్లుకిఱతు పురుషకారమాక.
- ౧౨ నీరిలే నెరుప్పక్కి శరుమాప్పోలే, కుళిర్ న్దతిరువుళ్ళత్తిలే అపరాధత్తా
శీ త్తమ్ పిఱన్దాల్ పొఱుప్పతు ఇవళుక్కాక.

- ౭ అత్రపూర్వఖండేన మహాలక్ష్మీం పురస్కృత్యేశ్వరచరణా పుపాయఇతిసీ
కారః ; ఉత్తరఖండేనతస్మిన్నిధున్దేకైంకర్య ప్రార్థనాచ్యతే.
- ౮ శ్రీరితి మహాలక్ష్మ్యః శ్రీనామ.
- ౯ శ్రీయతే - శ్రయతే.
- ౧౦ అస్యార్థః = సర్వేషామిమామా శ్రిత్యస్వరూపలాభః - అస్యాస్తమాశ్రి
త్యస్వరూపలాభః.
- ౧౧ ఇదానీమిమాంవదతి పురుషకారత్వేన.
- ౧౨ నీరేగ్ని వృద్ధిరివశీతలే మనసిఅపరాధేనకాలుష్యోదయే సహనమేతదర్థమ్.

- ౭ ఇందుపూర్వభాగముచే పెరియపిరాట్టియారును పురస్కరించుకొని ఈ
రుని తిరువళిగళ్లను ఉపాయముగా పట్టబడుచున్నది - ఉత్తరభాగముచేత
నాచేరికయందు దాస్యము, యాచించబడుచున్నది.
- ౮ శ్రీ - యని పెరియపిరాట్టి యారుకు తిరునామము.
- ౯ శ్రీయతే - శ్రయతే.
- ౧౦ దీనికి అర్థము = అందఱికిని ఈమెనుబట్టి స్వరూపలాభమై - ఈమెకు నతని
నిబట్టి స్వరూపలాభమైయుండును అని.
- ౧౧ ఇప్పుడు యీమెను చెప్పునది పురుషకారముగా.
- ౧౨ నీటియందగ్గి పెరుగునటుల చల్లని తిరువళ్లమునందు అపరాధముచే శీ త్త
ము ఉదయించెనేని రక్షించునది ఈమెకొరకు.

- ౧౩ ఇవళ్ తాయాయ్, ఇవర్ కళ్ క్లేశమ్ పొటుక్కమాట్టా తే అవనుక్కు-పత్ని
యాయ్, ఇనియవిషయమాయిరుక్కై యాలే కణ్ణివత్తపురుషకారమ్.
౧౪ తిరువడియైప్పొటుప్పిక్కు మవళ్, తళ్ళోల్ వట్టివరుమవనై పొటుప్పిక్కు
చ్చొల్ల వేణ్ణావితే.

మతుప్పాలే ఇరునర్ శేర్తియుమ్ నిత్యమెన్నిటతు.

౧ ఇవళ్ డేకూడియే వస్తువినుడైయవుణై.

౨ ఈశ్వరస్వాతన్త్ర్యతైయుమ్, చేతననుడైయ అపరాధతైయుమ్కణ్ణ అకల
మాట్టాళ్.

౩ చేతనునుక్కు ఇవై యిరణ్ణైయుమ్ని నెత్తు అణ్ణ వేణ్ణా.

౪ ఇత్తాల్ - ఆశ్రయిక్కైక్కు రుచియే వేణ్ణవతు, కాలమ్ పార్క వేణ్ణాన్నిటతు.

౩ ఇయంజనసీతేపాంక్లేశమ సహమానాతస్యపత్నీ అభిమతవిషయో ౭ తో
౭ బాధితపురుషకారః.

౧౪ హనుమంతంక్షమాపయంతీయం స్వవచనమార్గేఆగచ్ఛంతం క్షమాపయ
౧౫ మతుపోభ యోః సంశ్లేషోనిత్యఇత్యుచ్యతే. [తీతి కై ముత్యసిద్ధ్యం.

౧౬ అనయామిళితైస్ వాస్యవస్తునఃసదృశః.

౧౭ ఈశ్వరస్వాతంత్ర్యంచేతనాపరాధంచదృష్ట్వా దూరేనభవతి.

౧౮ చేతనస్యైతదుభయం దృష్ట్వాసభేతవ్యం.

౧౯ అనేనాశ్రయణే రుచిరేవాపేక్షితా - కాలోనప్రతీక్ష్య ఇత్యుచ్యతే.

౧౩ ఈమెతల్లిఅయి వీరల క్లేశమునొర్వలేక వానికిపత్నియై భోగ్యవిషయ
మై యుండుటచే దృష్ట్యుపద్రవము లేని * పురుషకారము.

తిరువడిని క్షమింపచేసినఈమె తనవార్తాపధము వచ్చువానిని క్షమింపచే
య చెప్ప నక్కరలేదు కదా.

౫ మతుపుచేతను ఉభయచేర్తియును నిత్యమనబడుచున్నది.

౧౬ ఈమెతోకూడి యేవస్తువుయొక్కఉనికి.

౧౭ ఈశ్వరుని స్వాతంత్ర్యమునున్ను చేతనుని అపరాధమునున్నుచూచియ

౧౮ చేతనునికి ఇవి రెండును తలంచివెరువ నక్కరలేదు. [ఉభాయదు.

ఇందుచేత నాశ్రయించుటకు రుచియేకావలయును కాలమునుచూడ న
క్కరలేదు అనబడుచున్నది.

౨౦ న ఈశ్వర పిరాట్టి వీరిముగ్గురి యొక్క దృష్టులకు బాధలేని అనుట.

- ౨౦ ఇవళ్ సన్నిధియాలే కాక తలై పెత్తను , అతు ఇల్లమెయాలే రావణు ముడిన్దాన్.
- ౨౧ పురుషకారబలత్తాలే స్వాతన్త్ర్యమ్ తలై శాయ్న్దాల్ తలైయెడుక్కు గుణజ్జలై చ్చొల్లుకిఱతు నారాయణపదమ్.
- ౨౨ అవైయావన - వాత్సల్యముమ్ , స్వామిత్వముమ్ , సౌశీల్యముమ్ , సౌలభ్యముమ్ , జ్ఞానముమ్ , శక్తియుమ్.
- ౨౩ కుత్తజ్జణు వెరువామైక్కు వాత్సల్యమ్ ; కార్యం శెయ్యుం ఎన్దు తుణి క్కు స్వామిత్వమ్ - స్వామిత్వజ్జణుకలామైక్కు సౌశీల్యం , కణ్డపత్తుకెక్కు సౌలభ్యం ; విరోధియైప్పొక్కి త్తన్నెక్కొడ్డుకెక్కు జ్ఞానశక్తికల్.

- ౨౦ ఏతత్సన్నిధినాకాకేనశిరః ప్రాప్తంతదభావేన రావణోమృతః.
- ౨౧ పురుషకారబలేనస్వాతంత్ర్యో నిమగ్నేఉద్బధ్యమానాన్ గుణానాం నారాయణపదం .
- ౨౨ తేచవాత్సల్యంస్వామిత్వం సౌశీల్యంసౌలభ్యంజ్ఞానంశక్తిశ్చ .
- ౨౩ అపరాధందృష్ట్యాఽభయాయవాత్సల్యం; కార్యంకుఠ్యాదితి దార్ధ్యాయ స్వామిత్వం, స్వామిత్వందృష్ట్యాదూర మగమనాయసౌశీల్యం , దృష్ట్యా యణాయసౌలభ్యం , విరోధినంనివృత్యస్వాత్మానం దాతుముపయుక్తేజ్ఞానశక్తి.

- ౨౦ ఈమెసన్నిధిచే కాకముతలనుపొందినది , అదిలేనందుచే రావణుడు నశించెను.
- ౨౧ పురుషకారబలముచే స్వాతంత్ర్యము తలగ్గంగెనేని తలనెత్తెడిగుణములను చెప్పుచున్నది - నారాయణపదము .
- ౨౨ అవియగునవి - వాత్సల్యము , స్వామిత్వము , సౌశీల్యము , సౌలభ్యము జ్ఞానము , శక్తియును .
- ౨౩ దోషములను చూచి వెరువకుండుటకు = వాత్సల్యము ; కార్యమును సునని విశ్వశించుటకు స్వామిత్వము , స్వామిత్వమును చూచి యడబాయకుండుటకు సౌశీల్యము , చూచిపట్టుకొనుటకు సౌలభ్యము , విరోధినిపోగొట్టి తన నిచ్చుటకు జ్ఞానశక్తులు .

ఇజ్జువొచ్చిన్న సౌలభ్యత్తుక్కెల్లెనిలమ్ అర్చావతారమ్.
 ఇతుతాక్ పరవ్యూహవిభవజ్ఞల్ పోలన్తి క్కే కణ్ణాలేకాణలామ్బుడి యిరు
 ఇవై యెల్లామ్ నమక్కునవ్బెరుమాళ్ పక్కలిలే కాణలామ్. [క్కుమ్.
 తిరుక్కైయులేపిడిత్త దివ్యాయుధజ్ఞళుమ్, వైత్తజ్జలెన్న్తకైయుమ్, కవిత్త
 ముడియుమ్, ముకముమ్ ముఱునలుమ్, ఆసనపద్మత్తిలే య్దుత్తిని తిరు
 వడికళుమాయ్ నిఱ్కీఱనిలైయే నమక్కుత్తజ్జమ్.
 రక్షకత్వభోగ్యత్వజ్ఞళిరిణ్ణమ్ తిరుమేనియిలేతోత్తుమ్.
 (చరణౌ) తిరువడికళై.
 ఇత్తై - శేర్తియ్దుకైయుమ్ ఉపాయపూర్తియైయుమ్ శొల్లుకిఱతు.

అత్తోక్తసౌలభ్యస్యసీమా భూమిరర్చావతారః.
 అయంచపరవ్యూహ విభవాదినన్నభవతి నేత్రాభ్యాంద్రదష్టాయోగ్యః.
 ఏతత్సర్వమస్తాకం శ్రీరంగనాథస్య సమీపేద్రదష్టవ్యం.
 శ్రీహస్తయోర్ధృతాని దివ్యాయుధాని, అభయముద్రితహస్తః, ధృతకి
 రీటః, ముఖంహాసశ్చఽఽసనపద్మేవృక్షతయాస్థాపితౌశ్రీచరణౌ, ఏతైర్యు
 క్తస్యాఽవస్థితీరేవాస్తాకంశరణం.
 రక్షకత్వంభోగ్యత్వ ముభయమపిశ్రీవిగ్రహేప్రకాశతే.
 (చరణౌ) శ్రీపాదౌ.
 అనేనసాహిత్య సౌందర్యముపాయ పూర్తి శోచ్యతే.

ఇచ్చటచెప్పిన సౌలభ్యమునకు చరమభూమి అర్చావతారము.
 ఇదిపర వ్యూహ విభవముల వలెగాక కంటిచే చూడతగునట్లుండును.
 ఇవి అన్నియు మనకు నంబెరుమాళ్లపట్ల చూడనగును.
 శ్రీహస్తమున బట్టిన దివ్యాయుధములును, ఉంచుకొని వెరువకుమనిన
 హస్తమున్ను, సుధృతకిరీటమున్ను, ముఖమున్ను మందస్థితమున్ను, ఆస
 నపద్మమునందు స్థాపితమైన తిరువడిఘట్లను కలవాడై నిలచినస్థితియే మ
 నకురక్షకము.
 రక్షకత్వ భోగ్యత్వములు రెండును తిరుమేనిలో తోచును.
 (చరణౌ) తిరువడిఘట్లను.
 ఇందుచే చేరికసాంపును, ఉపాయపూర్తిని చెప్పబడుచున్నది.

- 30 పిరాట్టియుమ్ అవనుమ్ విడిలుమ్ తిరువడికళ్ విడాతు -
 “ తిణ్ కల్లలాయరుక్కుమ్ . ” ౧
- 31 శేషిపక్కల్ శేషభూతనిగ్గియుమ్తుతై , ప్రజెములై యిలేవాయ్
 క్కుమాప్పోలే.
- 33 ఇత్తాల్ - పిరాట్టిక్కిరుప్పిడమాయ్ గుణప్రకాశకముమాయ్ శిశుపాల
 యు మకప్పడ త్తిరుత్తి చేర్చుక్కొళ్ళుమ్ తిరుమేనియై ని నెక్కిటతు.
- 34 (శరణమ్) ఇష్టప్రాప్తిక్కుమ్ అనిష్టనివారణత్తుక్కుమ్ తప్పాత ఉపాయ
 మాక.
- 35 ఇత్తాల్ - ప్రాప్యన్దానే ప్రాపకమెన్నిటతు.
- 36 కీర్ఞ్చన్న మూన్టుమ్ ప్రాప్యమితే.

- 30 లక్ష్మీసచత్యజతశ్చేదపి చరణౌనత్యజతః -
 “ దృఢచరణావితివర్తే తే . ” ౧
- 31 శేషివిషయే శేషభూతస్య ప్రవేశస్థానం ప్రజాయా స్తనమివ.
- 33 అనేనలక్ష్మ్యైవానస్థాన భూతో గుణప్రకాశకః శిశుపాలంచప్రాప్తయే
 త్వమేలయితా శ్రీవిగ్రహఉచ్చ్యతే.
- 34 (శరణం) ఇష్టప్రాప్తేరనిష్టని వారణస్యచావ్యభిచార్యుపాయం .
- 35 అనేనప్రాప్యమేవ ప్రాపకమిత్యుచ్యతే.
- 36 పూర్వోక్తంతిథయ మపిప్రాప్యంహి.

- 30 పిరాట్టియును , అతడును , విడిచినను తిరువడిఘల్లు విడువవు -
 “ తిణ్గల్ ” ఐడెండు . ౧
- 31 శేషిపట్ల శేషభూతుడు దిగెడిరేవు , ప్రజ స్తనమునందున నొరు
 33 ఇందుచే=పిరాట్టికి ఉనికిపట్టై శిశుపాలుని కూడదిద్ది చేర్చుకొనెడి తిరువ
 నుతలచునది.
- 34 (శరణం) ఇష్టప్రాప్తికిని , అనిష్ట నివారణమునకు తప్పని ఉపాయ
- 35 ఇందుచే=ప్రాప్యమైనదే ప్రాపకమన బడుచున్నది.
- 36 క్రిందచెప్పిన మూడును ప్రాప్యమేకదా.

- 32 ఇవన్ శేయలఱుతియా లే ఉపాయమాక్కుకితాని త్తనె .
- 3౮ (చరణౌ శరణమ్) ఎన్దైయాలే- ఉపాయా న్తరవ్యాప్తమాన ఉపాయమె
- 3౯ (ప్రపద్యే) పత్తుకితే . నిఱతు
- ౪౦ వాచికమాకవుమ్ , కాయికమాకవుమ్ పత్తినాలుమ్ పేత్తుక్కిచ్చివ్విలై ; జ్ఞానానొమ్మొత్తమా కైయాలే మానసమాకక్కడవతు .
- ౪౧ ఉపాయమ్ అవన్నా కైయాలుమ్ , ఇవై నేరే ఉపాయమల్లామైయాలుమ్ , ఇమ్మాన్తుమ్ వేణుమెన్దిఱ నిర్బన్ధమిలై . [క.
- ౪౨ వర్తమాననిర్దేశమ్ సత్వమ్ తలైయెడుత్తు అజ్ఞినపోతు అనుసన్ధిక్కెక్కా

- 32 అస్యాశక్త్యోపాయం కరోతీతి .
- 3౮ (చరణౌ శరణమ్) ఇత్యుక్తత్వాదు పాయాంతరవ్యాప్త్యోపాయఇత్యు
- 3౯ (ప్రపద్యే) ఆశ్రయామి . [చ్యతే .
- ౪౦ వాచికేకాయీకేఆశ్రయణేపి ఫలస్యాలాభోనాస్తీ ; జ్ఞానానొమ్మొత్త ఇత్యుక్తత్వాన్మానసేనభవితవ్యం .
- ౪౧ ఉపాయః సప్రవేతి ఆయంపృథగుపాయోనభవతి అతఏతత్రితయమప్య త్తీతమితినిర్బంధోనాస్తి .
- ౪౨ వర్తమాననిర్దేశః సత్వోన్మీలనేభయేనతి తదానుసంధానాయ .

- 32 వీనివ్యాపార శూన్యతచేతను ఉపాయముగా చేసుకున్నా డింతనె .
- 3౮ (చరణౌ శరణమ్) అనుటచేతను ఉపాయాంతర వ్యాప్తమైన ఉపాయ మనబడుచున్నది .
- 3౯ (ప్రపద్యే) పట్టుచున్నాడను .
- ౪౦ వాచికముగాను , కాయకముగాను పట్టినను ఫలమునకు హానిలేదు ; జ్ఞానానొమ్మొత్తం అగుటచే మానసికముగా కాగలదు .
- ౪౧ ఉపాయము అతడగుటచేతనున్న , ఇవి సాక్షాదుపాయములుగాకుండుట చేతనున్న యీమూడును కావలయుననెడి నిర్బంధములేదు .
- ౨ వర్తమాన నిర్దేశము సత్వముతలకెత్తి భయమును చెందునపుడు అనుసంధించుకొరకు .

- ౪౩ ఉపాయాంతరజ్ఞశిల్ నెట్టు శెల్లామెక్కుమ్, కాలక్షేపతుక్కుమ్, ఇనిమై
యాలే విడువెట్లామై గూలుమ్ నడక్కుమ్.
- ౪౪ పేతుక్కుప్పలకాల్ వేణుమెన్టున్ని నెక్కిల్ ఉపాయమ్ నమ్మివుమ్.
- ౪౫ ఉత్తరవాక్యత్తాలే ప్రాప్యంశొల్లుకిఱతు.
- ౪౬ ప్రాప్యాంతరత్తుక్కునైన్దై.
- ౪౭ ఉపాయాంతరజ్ఞ శెవిట్టు చరమోపాయత్తైపత్తి నాప్సోలే, ఉపేయాంతరమా
న ఐశ్వర్యకై వల్యజ్ఞ శెవిట్టు ఎల్లైయానప్రాప్యత్తై అర్థిక్కిఱతు.
- ౪౮ ఇవక్ అర్థిక్కు వేణుమో, సర్వజ్ఞ ఇవక్ ని నైవటియానో వెన్నిల్.
- ౪౯ ఇవక్ పాశురమ్ కేట్ట వాటేతిరువుళ్ళమ్ ఉకక్కుమ్.
-
- ౪౩ ఉపాయాంతరేషు మనసోఽగమనార్థః - కాలక్షేపస్యాపి రస్యతయాభ్యాకు
మశక్యత్వాచ్చాయవర్తతే.
- ౪౪ ఫలాయబహుకాలా పేక్షేతి స్తరణే ఉపాయశ్చుభోభవతి.
- ౪౫ ఉత్తరవాక్యేన ప్రాప్యముచ్చ్యతే.
- ౪౬ ప్రాప్యాంతరాయనభవతీతి.
- ౪౭ ఉపాయాంతరాత్ త్యక్త్వా చరమోపాయస్యాశ్రయణవత్ ఉపేయాంతరై
శ్వర్యకైవల్యే త్యక్త్వాసీమాభూత ప్రాప్యమర్థ్యతే.
- ౪౮ అనేనార్థనీయంకింసర్వజ్ఞ ఏతద్భిప్రాయం నజానాతికిమితిచేత్.
- ౪౯ ఏతద్వాక్యేశ్చ తేమనః ప్రసన్నంభవతి.
-
- ౪౩ ఉపాయాంతరముల యందు మనస్సు నడవ కుండుటకును కాలక్షేపమున
కున్ను, భోగ్యతచే విడువ నలవిగానందు చేతనున్న నడుచును.
- ౪౪ ఫలమున కనేకప్రయోయములు కావలయునని తలచెనేని ఉపాయము జారి
పోవును.
- ౪౫ ఉత్తర వాక్యముచేత ప్రాప్యము చెప్ప బడుచున్నది.
- ౪౬ ప్రాప్యాంతరమునకు కాదనుట.
- ౪౭ ఉపాయాంతరములను విడిచి చరమోపాయమును పట్టునటుల ఉపేయాం
తరములైన ఐశ్వర్యకై వల్యములను విడిచి చరమమైన ప్రాప్యమున ర్థిం
చునది.
- ౪౮ ఇతడర్థించ వలయునో, సర్వజ్ఞుడతడితని తలపు నెరుగడోయనిన.
- ౪౯ వీనిపలుకును వినగ నే తిరువుళ్లము సంతోషించును.

(శ్రీమతే.)

- ౧ పెరియపిరాట్టియారోడే కూడియిరున్దుళ్యవనుక్కు.
- ౨ అవన్ ఉపాయమామిడత్తిల్ తాన్ పురుషకారమాయురుక్కుమ్; అవన్ ప్రాప్యనామిడత్తిల్ తాన్ ప్రాప్యెయుమాయ్, కై జ్జుర్యవర్థకైయుమాయురుక్కుమ్.
- ౩ ఇతిలే - తిరుమన్త్రిత్తిల్ శొన్నప్రాప్యతైవిశదమాక అనుసన్ధిక్కిఱతు.
- ౪ ఇళైయ పెరుమాళ్ళై ప్పోలే ఇరువరుమాన శేర్త్తియిలేఅడిమై శెయ్ కెము అడిమైతాన్ సిద్ధిప్పతుమ్ రసిప్పతుమ్ అచ్చేర్త్తియిలే. [తై.
- (నారాయణాయ.)

(శ్రీమతే.)

- ౧ మహాలక్ష్మ్యసహస్థితాయ.
- ౨ అస్యోపాయత్వా వస్థాయాంస్వయం పురుషకారభూతా; అన్యప్రాప్యత్వా వస్థాయాంస్వయం ప్రాప్యభూతా కైంకర్యవర్ధికాచతిష్ఠతి.
- ౩ అస్మిన్ శ్రీమంత్రోక్తం విశదతయానుసంధీయతే.
- ౪ బాలస్వామివత్ ఉభయరూపమిధునే కైంకర్యకరణం ప్రాప్తం.
- ౫ కైంకర్యంసిద్ధ్యతి రన్యతిచైత నిధునే.
- ౬ (నారాయణాయ.)

(శ్రీమతే.)

- ౧ పెరియపిరాట్టియారుతో కూడియున్న వాని కొరకు.
- ౨ అతడు ఉపాయమగుచోట తాను పురుషకారమై యుండును; అతడుప్రాప్యమైనచోటతాను ప్రాప్యమై కైంకర్యవర్ధకయును అయి యుండును.
- ౩ ఇందు తిరుమంత్రమునందు చెప్పిన ప్రాప్యమును విశదముగా ననుసంధించునది.
- ౪ ఇళైయ పెరుమాళ్లవలె ఉభయులైన చేర్త్తియ దు దాన్యముచేయుట క్రమప్రాప్తము.
- ౫ ఈదాన్యమైతే సిద్ధించునదిన్ని రసించునదిన్ని ఆచే యందే.
- ౬ (నారాయణాయ.)

- ౫౭ సర్వశేషియా యుశ్వవనుక్కు.
 ౫౮ ఇతిలే తిరుమేనియైయుమ్ గుణజ్ఞై యుమ్ శొల్లుమ్.
 ౫౯ శేషిత్వ త్తిలేనొక్కు.
 ౬౦ ప్రాప్తవిషయత్తిల్ కైజ్జర్యమితే రసిప్పతు.
 ౬౧ ఇంద్రచతుర్థి, కైజ్జర్యత్తై ప్రకాశిప్పిక్కిఱతు.
 ౬౨ కైజ్జర్యన్దాన్ నిత్యమ్.
 ౬౩ నిత్యమాక ప్రార్థితే పెఱవేణుమ్.
 ౬౪ శేషిక్కుఱతిశయత్తైవ్విత్తైక్కు శేషభూతనుక్కుస్వరూపలాభముమ్, ప్రా.
 ౬౫ (నమః.) [ప్యముమ్

- ౫౭ సర్వశేషిణే.
 ౫౮ అత్రశ్రీవిగ్రహాగూణాశ్చోచ్చ్యుతే.
 ౫౯ శేషిత్వేతాత్పర్యం.
 ౬౦ ప్రాప్తవిషయే కైంకర్యంఖలురస్యతే.
 ౬౧ ఇయంచతుర్థి కైంకర్యం ప్రకాశయతి.
 ౬౨ కైంకర్యంచనిత్యం.
 ౬౩ నిత్యంప్రార్థితేవప్రాప్తుం యోగ్యం.
 ౬౪ శేషిణోతిశయస్యవర్ధనం శేషభూతస్యస్వరూపలాభఃప్రాప్యంచ.
 ౬౫ (నమః.)

- ౫౭ సర్వశేషియై యుండువాని కొరకు.
 ౫౮ ఇందుతిరుమేను నున్న గుణములనున్న చెప్పును.
 ౫౯ శేషిత్వము నందు చూపు.
 ౬౦ ప్రాప్త విషయమునందు కైంకర్యమేకదా రసించునది.
 ౬౧ ఈచతుర్థి కైంకర్యమును ప్రకాశింప చేసుచున్నది.
 ౬౨ కైంకర్యమైతే నిత్యము.
 ౬౩ నిత్యముగా ప్రార్థించే లభించ వలయును.
 ౬౪ శేషికతిశయమును పెంచుట శేషభూతునకు స్వరూపలాభమును ప్రా.
 ౬౫ (నమః.) [ము.

- ౬౬ కై జ్ఞానార్థత్తిలో కళైయలుక్కి-అతు.
- ౬౭ కళైయావతు - తనక్కెన్నప్పణ్ణుమతు.
- ౬౮ ఇతిలే అవిద్యాదికళుమ్ కళ్లియుణ్ణుమ్,
- ౬౯ „ ఉనక్కేనామాఱ్చెయ్మైమ్ „ ౧ ఎన్నుమ్మడియే యాకవేణుమ్.
- ౭౦ సాందర్యమ్ అంతరాయమ్ ; కీఱ్ఱొచ్చిన్న కై జ్ఞానముమ్ అప్పడియే.
- ౭౧ కై జ్ఞానప్రార్థనైపోలే ఇప్పదత్తిల్ ప్రార్థనైయుమ్ ఎన్ఱుముణ్ణు.
- ౭౨ „ మరుదేనజ్జల్ పోకమక్కిళ్ళిక్కు „ ౨ ఎన్నానిన్ఱ తితే.
- ప్పిళ్ళైలోకాచార్యర్ తిరువడికలే శరణమ్.

- ౬౬ కైంకర్యవిరోధినివృత్తతే.
- ౭ విరోధినామ - స్వస్యేతిక్రియమాణత్వం.
- ౮ అత్రావిద్యాదయోవినివర్త్యంతే.
- ౯ తవైవవయందాస్యం కుర్త్యత్తు కైప్రకారేణభవితవ్యం.
- ౧౦ సాందర్యమంతరాయః - పూర్వోక్తకైంకర్యంచతథైవ.
- ౧౧ కైంకర్యప్రార్థనావదస్తి పదేప్రార్థనాచసదాస్తి.
- ౧౨ జ్ఞానధమస్తద్భోగవర్గస్య.
- శ్రీమన్లోకగురవేనమః.

- ౧ కైంకర్యమునందు కలుపును కోయుచున్నది.
- ౨ కలుపగునది తనకని చేసునది.
- ౩ ఇందు అవిద్యాదులును తీసివేయబడును.
- „ ఉనక్కేనామాళ్ చెయ్మైమ్ „ ౧ అనునట్లు కావలయును.
- ౪ సాందర్యము అంతరాయము , క్రిందచెప్పిన కైంకర్యమున్ను అప్రకార
- ౫ కైంకర్యప్రార్థనవలె యీపదమందు ప్రార్థనయునెల్లప్పుడుఉండును. [మే
- ౬ „ మరుదేనంగల్ పోకమక్కిళ్ చిక్కు „ ౨ అనుచునున్నదికదా.

ఉలకాశరియర్ తిరువడికలేశరణమ్.

జీయర్ తిరువడికలేశరణమ్.

ద్వయప్రకరణము

సమాప్తము.

- || ౩ - పా - నీకే మేముకైంకర్యమును చేతుము.
- || ౪ - వా - మందేమాభోగ గుణమును.

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః .

—*—

ముముక్షుప్పడి చరమశ్లోక ప్రకరణమ్ .

—————

పా ౧ ర ౦.భ మ .

—————*—————

- ౧ కీర్తేశిలఉపాయవిశేషజ్ఞుఁడెపదేశిక్క , అవైదుశ్యకజ్ఞుఁడెన్టుమ్ , స్వరూపవి
రోధికఁడెన్టుమ్ ని నైత్తుశోకావిష్టనాన అర్జున నెక్కుటిత్తు అవను డెయ్యో
కనివృత్యర్థమాక ఇనిఇతుక్కు అవ్వరుక్కిలైఎన్న లామ్బుడియానచరమోపాయ
తైయరుళిచ్చెయ్ కెయా లేచరమశ్లోక మెన్టుఇతుక్కు ప్పేరాయిరుక్కిటతు
ఇతిత్ , పూర్వార్థతైలే అధికారికృత్యతై అరుళిచ్చెయ్ కిటాన్ ; ఉత్తరార్
తైలే ఉపాయకృత్యతై అరుళిచ్చెయ్ కిటాన్ .
- ౨
- ౩ అధికారిక్కు కృత్యమావతు ఉపాయపరిగ్రహమ్ .

- ౧ పూర్వం కేషుచిదుపాయే పూర్వేషుతేదుశ్యకాః , స్వరూపవిరోధిన ఇతి జ్ఞా
త్వాశోకావిష్టమర్జునం ప్రతితస్యశోకనివృత్యర్థమిత ఉత్కృష్టోనాస్తీతి చ
రమోపాయస్యకథనాత్ చరమశ్లోక ఇత్యన్యనామభవతి .
- ౨ అత్రపూర్వార్థేనాధికారికృత్యమాహ ; ఉత్తరార్థేనోపాయకృత్యమా
- ౩ అధికారిణఃకృత్యంనా మోపాయపరిగ్రహః . [హ

- ౧ క్రిందకొన్నిఉపాయవిశేషముల నుపదేశించగా , అవిదుశ్యకములనియు
స్వరూపవిరుద్ధములనియు తలచిశోకావిష్టుడైన అర్జునునిగురించిఅతని శ
కనివృత్యధామై ఇకదీనిపై నలేదనునట్టి చరమోపాయమును కృ
యుటచే చరమశ్లోకమని దీనికిపేరై యున్నది .
- ౨ ఇందు పూర్వార్థముచేత అధికారికృత్యమును కృపచేయుచున్నాడు , ఉ
త్తరార్థముచేత నుపాయకృత్యమును కృపచేయు చున్నాడు .
- ౩ అధికారికి కృత్యమగునది ఉపాయ పరిగ్రహము .

- ౪ అతై సాజ్ఞమాక విధిక్కితాక్ .
 ౫ రాగప్రాప్తమాన ఉపాయద్వానే వైధమానాల్ కడుక పరిగ్రహిక్కైక్క
 ౬ ఇతిల్ పూర్వార్థమ్ ఆఱుపదమ్. [ఉడలాయరుక్కుమితే .
 ౭ (సర్వధర్మాన్ .)
 ౮ ఎల్లాధర్మజ్ఞైయుమ్.
 ౯ ధర్మమావతు = ఫలసాధనమాయరుక్కుమతు.
 ౧౦ ఇజ్ఞుచ్చొల్లకిఱ ధర్మశబ్దమ్ దృష్టఫలసాధనజ్ఞై చొల్లుకై యన్తిక్కే,
 మోక్షఫలసాధనజ్ఞై చొల్లుకిఱతు.
 ౧౧ అవై తాక్ శ్రుతి స్మృతి విహితజ్ఞాన్ ఫలపాయరుక్కుయాలే బహు
 వచనప్రయోగమ్ పణ్ణుకిఱతు.

తంసాంగంవిదధాతి.

రాగప్రాప్తఉపాయో వై ధర్మేత్ శీఘ్రపరిగ్రహస్యో పయుక్తోభవతిఱ
 అత్రపూర్వార్థంపట్పదం. [లు.

(సర్వధర్మాన్ .)

సర్వాధర్మాంశ్చ.

ధర్మోనామ = ఫలసాధనభూతః.

- ౧౦ అత్రోక్తోధర్మశబ్దో దృష్టఫలసాధనపరోనకింతు , మోక్షఫలసాధనానివ
 ౧౧ తేశ్మతి స్మృతివిహితా బహువిధాఇతిబహువచనం. [దతి.

౪ దాని నిసాంగముగా విధించుచున్నాడు.

రాగప్రాప్తమైన ఉపాయమే వైధమాయనేని శీఘ్రముగా పరిగ్రహిం
 చుటకు ఉపయుక్తమై యుండునుకదా.

ఇందు పూర్వార్థము ఆరుపదములు గలది.

(సర్వధర్మాన్ .)

అన్ని ధర్మములను.

ధర్మముమగునది = ఫలసాధనమై యుండునది.

- ౧౦ ఇచ్చటధర్మశబ్దము దృష్టఫలసాధనములను చెప్పుటకాకుండా, మోక్షఫ
 సాధనములను చెప్పుచున్నది.

అవియైతే శ్రుతి స్మృతి విహితములై అనేకములై యుండుటచే బహువచన
 ప్రయోగము చేయబడుచున్నది.

౧౨ అవైయావన; - కర్తజ్ఞానభక్తియోగజ్ఞానమ్, అవతారరహస్యజ్ఞానమ్ పురుషోత్తమవిద్యై, దేశవాసమ్, తిరునామసంకీర్తనమ్, తిరువిళ్ళై రిక్కై, తిరుమాలైయెడుక్కైతోడక్కమాన ఉపాయబుద్ధ్యా శైయ్యమ్ వైయుమ్.

౧౩ సర్వశబ్దతాలే - అప్యాసాధనవిశేషజ్ఞై అనుష్ఠిక్కుమిడత్తిల్ అవత్తుక్కుయోగ్యతాపాదకజ్ఞాననిత్యకర్తజ్ఞై చ్చొల్లుకిటతు.

౧౪ ఆక, శృతిస్మృతిచోదితజ్ఞానమ్, నిత్యనైమిత్తికాదిరూపజ్ఞానకర్తయోగాద్యుపాయజ్ఞై ఎస్తపడి.

౧౫ ఇవత్తై ధర్మమ్ ఎన్నిటతు భ్రమిత్తఅర్జునక్ కరుత్తాలే.

౧౬ (పరిత్యజ్య.)

౧౨ తేచ; - కర్తజ్ఞానభక్తియోగాః, అవతారరహస్యజ్ఞానం, పురుషోత్తవిద్యా, దేశవాసః, శ్రీనామసంకీర్తనం, శ్రీదీపారోపణం, శ్రీమాలాకై కర్యమిత్యే తత్ప్రభృతీన్యూపాయ బుద్ధ్యాక్రియమాణానిసర్వాణి.

౧౩ సర్వశబ్దేన - తాదృశసాధనవిశేషానుష్ఠాన సమయేతేషాంయోగ్యతాపాదకానినిత్యకర్త్యాణ్యుచ్చ్యంతే.

౧౪ ఏవం, శృతిస్మృతివిహిత, నిత్యనైమిత్తికాదిరూప కర్తయోగాద్యుపాయానీత్యర్థః.

౧౫ ఇమంధర్మమితి భ్రాంతార్జునతాత్పర్యేణాహ.

౧౬ (పరిత్యజ్య.)

౧౨ అవియగునవి; - కర్తజ్ఞానభక్తియోగములును, అవతారరహస్యజ్ఞానము పురుషోత్తమవిద్యయు, దేశవాసము, తిరునామసంకీర్తనము, తిరువిళ్ళైక్కును ప్రజ్వలింపచేయుట, తిరుమాలికలనెత్తుటయు మొదలైన ఉపాయబుద్ధ్యా చేయువానినిన్ని.

౧౩ సర్వశబ్దముచే - ఆయాసాధనముల ననుష్ఠించునపుడు వానిటికి యోగ్యతాపాదకములైన నిత్యకర్తములను చెప్పనది.

౧౪ ఇట్లు, శృతిస్మృతిచోదితములై, నిత్యనైమిత్తికాది రూపములైన మయోగాద్యుపాయములనునట్లు.

౧౫ వీనిని ధర్మమనునది భ్రమించిన అర్జునుని తాత్పర్యముచే.

౧౬ (పరిత్యజ్య.)

- ౧౭ త్యాగమావతు - ఉక్తోపాయజ్ఞులై అనుసన్ధితు , శుక్తికైయిలే రజతబుద్ధి
పణ్ణువారై ప్సోలేయుమ్, విపరీతదిశాగమనమ్ పణ్ణువారై ప్సోలేయుమ్, అ
నుపాయజ్ఞులిలే ఉపాయబుద్ధిపణ్ణినోమ్ ఎన్నిట బుద్ధివి శేషత్తోడేత్యజ్జిక్కు .
- ౧౮ (పరి) ఎన్నిట ఉపసర్గత్తాలే పాతకాదిక్కులై విడుమాప్సోలే, రుచివాసనైక
ళోడుమ్ , లజ్జయోడుమ్ కూడమటువలిడాతపడివిడ వేణుమ్ ఎన్నిటతు .
- ౧౯ ల్యప్సాలే , “ స్నాత్వాభుంజీత ” ౧ ఎన్నుమాప్సోలే , ఉపాయాన్తరజ్ఞులైవి
త్తేపత్త వేణుమ్ ఎన్నిటతు .
- ౨౦ “ చచాలచాపఞ్చముమోచవీరః ” ౨ ఎన్నిటపడియే , ఇవై అనుపాయజ్ఞుళా
నమాత్రమన్త్రిక్కు కాల్కట్టుఎన్నిటతు .

- ౧౭ త్యాగోనామ - ఉక్తోపాయాననుసంధాయ , శుక్తోరజతబుద్ధికర్తారణవ , వి
పరీతదిశాగమనకర్తారణవ , చై తేష్వనుపాయేషూపాయ బుద్ధింకృతవాన
స్త్రితిబుద్ధివిశేషేణత్యాగః .
- ౧౮ (పరి) త్యుపసర్గేణపాతకాదిత్యాగవత్ , రుచివాసనాభ్యాం , లజ్జయాసహ
అపునరన్వయంత్యాగః కర్తవ్యఐత్యుచ్యతే .
- ౧౯ ల్యపా , “ స్నాత్వాభుంజీతేతివత్ ” ౧ ఉపాయాంతరాణిత్యక్త్యై వాశ్రయ
ణంకర్తవ్యమిత్యుచ్యతే .
- ౨౦ “ చచాలచాపంచముమోచవీరః ” ౨ ఇత్యుక్తప్రకారేణానుపాయమా
త్రమేవనభవతి కింతుపాదబంధ నమిత్యుచ్యతే .

- ౧౭ త్యాగమగునది - ఉక్తోపాయములననుసంధించి , శుక్తికయందు రజతబు
ద్ధిచేయువారివలెనును , విపరీతదిశాగమనము చేసువారివలెనును , అను
పాయములందు ఉపాయబుద్ధిచేసితిమనెడి బుద్ధివిశేషముతో త్యజించుట .
- ౧౮ (పరి) అనెడి ఉపసర్గచే పాతకాదులను విడుచునటుల , రుచివాసనలతో
ను లజ్జతోనుంగూడ మరల నన్వయించ నటుల విడువవలయు ననబడు
చున్నది .
- ౧౯ ల్యప్సచే , “ స్నాత్వాభుంజీత ” ౧ అనునటుల ఉపాయాంతరములను వి
డిచేపట్టవలయు ననబడుచున్నది .
- ౨౦ “ చచాలచాపంచముమోచవీరః ” ౨ అనినట్లు ఇవి యనుపాయములైన
మాత్రమేగాక కాలుకట్టనబడుచున్నది .

- ౨౦ చక్రవర్తియైపోలే ఇట్లు కైక్కులుప్పు.
- ౨౧ సర్వధర్మజ్ఞులై యుమ్ విట్టెన్లు శొల్లు కైయాలే శిలర్ అధర్మజ్ఞు పుకురు ఎన్టార్కల్.
- ౨౩ అతుకూడాతు, అధర్మజ్ఞులైచ్చెయ్యెన్లు శొల్లామెయాలే.
- ౨౪ తన్నడెయేశొల్లిత్తాకాతోవెన్నిల్.
- ౨౫ ఆకాతు, ధర్మశబ్దమ్ అధర్మనివృత్తియైక్కాట్టామెయాలే.
- ౨౬ కాట్టినాలుమ్, అత్తైయొట్టెన్దవత్తెచ్చొల్లిత్తామిత్తనె.
- ౨౭ తన్నెయుమ్, ఈశ్వర నెయుమ్, ఫలత్తెయుమ్ పార్తాల్ అనై పుగురవ
- ౨౮ (మామ్.)

యెన్

- ౨౦ చక్రవర్తి వచ్చుత్తుపయుక్తః.
- ౨౧ సర్వధర్మాత్మకేత్వేత్తుక్త త్వాత్కేచిదధర్మానామవకాశబ్దత్యాహుః.
- ౨౩ సనభవేత్, అధర్మాత్ కుర్వీత్యనుక్తత్వాత్.
- ౨౪ స్వతపశ్చాత్సనభవతికిమితిచేత్.
- ౨౫ నభవతి, ధర్మశబ్దస్యాధర్మనివృత్తిప్రకాశకత్వాభావాత్.
- ౨౬ ప్రదర్శయత్యపి, తద్వ్యతిరిక్తంవదతి.
- ౨౭ స్వం, ఈశ్వరం, ఫలంచపశ్యతిచేత్ తత్ప్రవేశమార్గోనాస్తి.
- ౨౮ (మామ్.)

- ౨౦ చక్రవర్తి వలెనే పోగొట్టుకొనుటకు అనుకూలము.
- ౨౧ సర్వధర్మములను విడిచి అనిచెప్పుటచే కొందరు అధర్మములు ప్రవేశించుననిరి.
- ౨౩ అదికూడదు, అధర్మములను జెయ్యిఅని చెప్పనందుచే.
- ౨౪ స్వయముగానె చెప్పబడును కాదోయనిన.
- ౨౫ కాదు, ధర్మశబ్దము అధర్మనివృత్తిని చూపనందుచే.
- ౨౬ చూపినను, వానినితప్ప ఇతరములను చెప్పనది అవునుయింతె.
- ౨౭ తననున్ను, ఈశ్వరునిన్ని, ఫలమునున్ను చూచెనేనిఅవి ప్రవేశించతోవలేదు.
- ౨౮ (మామ్.)

సర్వరక్షకనాయ్ , ఉనక్కుక్కైయాళాయ్ , ఉన్నిశైవుపార్తు , ఉన్దోష
తైభోగ్యమాకక్కొణ్ణు , ఉనక్కుప్పకలాయ్ , నీన్ శుడుమాప్పలే శేర్పారే
పిరిక్కుమ్ పోతుమ్ విడమాట్టాతే రక్షిక్కిటప్పనై. [అతు.

ఇత్తాల్ - పరవ్యూహజ్జలై యుమ్ , దేవతాంతర్యామిత్వతైయుమ్ తవిర్కి
ధర్మసంస్థాపనమ్ పణ్ణప్పిటన్దచక్ తా నేసర్వధర్మజ్జలైయుమ్ విట్టుప్పనైప్ప
త్తున్దైయాలే , సాక్షాద్ధర్మమ్ తానేయన్దిటతు.

ఇత్తాల్ - విట్టసాధనజ్జళిక్ పత్తమ్ శొల్లుకిటతు.

అతావతుసిద్ధమాయ్ , పరమచేతనమాయ్ , సర్వశక్తియాయ్ నిరపాయ
మాయ్ , ప్రాప్తమాయ్ , సహాయాంతర నిరపేక్షమాయ్ రుక్కై.

స్వరక్షకం , తనహస్తనశం , త్విదిచ్ఛాన్దృష్ట్యా త్వద్దోషంభోగ్యత్వేన,
స్వీకృత్య * తపూపయుక్తగుణయుక్తాయాం ఉష్ణజలవత్ ఘటయంత్యా
మేవ విఘటయంత్యామపిత్యక్తు మశక్తంరక్షతంమాం.

అనేన - పరవ్యూహం , దేవతాంతర్యామిత్వంచ వ్యావర్త్యంతే.

ధర్మసంస్థాపనంకర్తుమవతీర్ణేనైవ సర్వధర్మా త్యక్త్వా మామాశ్రయేత్యు
క్తత్వాత్సాక్షాద్ధర్మః స్వయమేవేత్యుచ్యతే.

అనేన - త్యక్తసాధనేభ్య ఆధిక్యముచ్చ్యతే.

తచ్చసిద్ధ , పరమచేతన , సర్వశక్తినిరపాయప్రాప్త , సహాయాంతర నిరపే
క్షత్వం.

సర్వరక్షకుడనై నీకుచేతిమనిషినై , నీనమ్మతినిచూచి , నీదోషమును భోగ్య
ముగాగొని , నీకుఆశ్రయమై నీకుకాలునటులచేర్చువారే యడబాపున
పుడును విడువకరక్షించునన్ను.

ఇందుచే - పరవ్యూహవిభవములను , దేవతాంతర్యామిత్వమును వ్యా
వర్తించబడుచున్నది.

ధర్మసంస్థాపనముచేయ నుదయించిన తానె సర్వధర్మములనువిడిచి నన్ను
బట్టులనుటచే సాక్షాత్ ధర్మము తానేయనబడును.

ఇందుచేత - విడిచిన సాధనములకంటెను అతిశయము చెప్పబడుచున్నది.

అదియగునది, సిద్ధమై పరమచేతనమై సర్వశక్తిమై నిరపాయమై ప్రాప్త
మై సహాయాంతర నిరపేక్షమై ఉండుట.

3౪ మత్తఉపాయజ్ఞో సాధ్యజ్ఞాకై యాలే, స్వరూపసిద్ధియిల్ చేతననై అపేక్షిత్తిరుక్కుమ్ ; అచేతనజ్ఞభూమాయ్ అశక్తజ్ఞభూమాయ్ రుక్మైయాశ్చ కార్యసిద్ధియిల్ ఈశ్వరనై యపేక్షిత్తిరుక్కుమ్ ; ఇన్ద్ర ఉపాయమ్ అవత్తుక్కు ఎతి రత్నైర్మయిరుక్మైయాళే ఇతరనిరపేక్షమాయురుక్కుమ్.

3౫ ఇతిలే వాత్సల్య స్వామిత్య సౌశీల్య సౌలభ్యజ్ఞాకిణ గుణవిశేషజ్ఞో నేరాకప్రకాశిక్కిఱతు.

3౬ కై యమ్ ఉభయకోలుమ్, * విడిత్త శిరునాయ్ క్కయిఱుమ్, నేనాధూళి ధూసరితమాన తిరుక్కుఱులుమ్, తేరుక్కు క్కీర్తైనా త్తిన తిరువడికభూమాయ్ నిఱ్ఱిఱ సారధ్య వేష తై, (మామ్) ఎన్దు కాట్టుకిఱాన్.

32 (ఏకమ్.)

3౪ ఇతరఉపాయాః సాధ్యత్వా, స్వరూపసిద్ధౌ చేతనమపేక్షంతే ; అచేతనత్వే నాశక్తత్వేన కార్యసిద్ధౌ వీశ్వరమపేక్షంతే ; అయముపాయ స్తత్రత్య నీకతయేతరనిరపేక్షః. [కాశంతే.

3౫ అత్ర వాత్సల్యస్వామిత్య సౌశీల్యసౌలభ్య రూపగుణవిశేషాః సాక్షాత్ప్రహస్తగతకళాదండః * ధృతప్రగహరజ్ఞః సేనాధూళిధూసరితకేశపాశః రథస్యాధఃప్రదేశే స్థాపితపాదౌ ఏవం స్థితసారధ్యవేషం (మామి) తిప్రదత్తయతి.

32 (ఏకం.)

3౪ ఇతరోపాయములు సాధ్యములగుటచే, న రూపసిద్ధియందు చేతనుని పేక్షించియుండును ; అచేతనములును అశక్తములును అయి ఉండుటచే కార్యసిద్ధియందు ఈశ్వరుని అపేక్షించివుండును ; యీ ఉపాయము వాటికి ఎదురుతట్టివుండుటచే ఇతరనిరపేక్షమై యుండును.

3౫ ఇందు వాత్సల్యము స్వామిత్య సౌశీల్య సౌలభ్యమనెడి గుణవిశేషములు నేరుగా ప్రకాశించును.

3౬ హస్తమును కొరడాకోలయును, * పట్టిన చిన్న నొటివగ్గమున్ను, సేనాధూళిధూసరితమైన శ్రీశిరోజములును, తేరుకు క్రింద వేలుచున్న తిరువడి ఘల్లును అయినిలిచిన సారధ్య వేషమును, (మామ్) అనిచూపుచున్నాడు.

32 (ఏకమ్.)

౪౨ ఇంద్రపకశబ్దమ్ స్థానప్రమాణత్వతే అవధారణార్థతై క్కాట్టుకిటతు.
 “మామేవయేప్రపద్యంతే,, “తమేవచాద్యమ్,, “త్వమేవౌపాయభూతో
 మేభవ,, “ఆతైనక్కునిఁ పాతమే శరణాక త్తన్దెచ్చిందాయ్,, ౧ ఎన్దుశొల్లుకి
 అపడియే.

ఇత్తాల్ - (నజ) ఎన్నిఁజస్వీకార త్తిర్ ఉపాయభావతై తవిర్కిటతు.

- ౧ స్వీకారద్వానుమ్ అవనాలేవన్దతు.
- ౨ సృష్ట్యనతారాదిముఖత్వతే పణ్ణినకృషిఫలమ్.
- ౩ “అతువుమవనతిన్నరుళే,, ౨

౪౩ అయమేకశబ్దః స్థాన ప్రమాణేనావధారణార్థం ప్రదర్శయతి.
 “మామేవయేప్రపద్యంతే,, “త్వమేవచాద్యమ్,, “త్వమేవౌపాయభూ
 తోమేభవ,, “త్వచ్ఛరణావేవౌపాయతయా,, దత్తనానసి. ౧
 అనేన - (నజే) తిస్వీకార ఉపాయభావౌ నివర్త్యతే.

- ౧ స్వీకారశ్చ తే నైవాగతః.
- సృష్ట్యనతారాదిముఖేన కృతకృషిఫలం.
- “సచసమీచీనతత్కృపయైవ సచతద్భోగ్యభూతకృపయైవ,, ౨

ఈపకశబ్దము స్థానప్రమాణముచేత అవధారణార్థము చూపును.

“మామేవయేప్రపద్యంతే,, “తమేవచాద్యమ్,, “త్వమేవౌపాయభూతో
 మేభవ,, “ఆతైనక్కునిఁ పాతమే శరణాక త్తన్దెచ్చిందాయ్,, ౧ అనియును
 చెప్పినప్రకారము.

- ౦ ఇందుచే - (నజ) అనెడి స్వీకారమునందలి ఉపాయభావమును వ్యావ
 ర్తింపచేయ బడుచున్నది.
- ౧ స్వీకారమును వాసిచేతనెప్రాప్తమైరది.
- ౨ సృష్ట్యనతారాది ముఖముచేచేసిన కృషిఫలము.
- ౪౩ “అతువుమవనతిన్నరుళే,, ౨

- వా - ౧ || ఉపాయమును నామ యిచ్చునపుడు నీపాదమునే ఉపాయముగా నిచ్చివిడి
 చినావు.

౨ || అదియును వానిభోగ్యమైనకృపే.

- ౪౪ ఇత్యైమౌఘ్రియపు తానేకార్యమ్ శైయ్యమ్ ఎన్తుని నైక్కక్కడవక్.
- ౪౫ అల్లాతపోతు ఉపాయ నైరపేక్ష్యమ్ జీవియాతు .
- ౪౬ ఇతు సర్వము క్తిప్రసంగ పరిహారార్థమ్ , బుద్ధిసమాధానార్థమ్ , చైతన్యకార్యమ్, రాగ ప్రాప్తమ్ , స్వరూపనిష్ఠమ్ , అప్రతిషేధద్వ్యోతకమ్ .
- ౪౭ కీర్తి - తానుమ్ పిఱుమాననిలైయై క్కులైత్తాక్ , ఇఱ్ఱుత్తాయమ్ ఇవనుమాన నిలై యైక్కులైక్కిఱాక్.
- ౪౮ అవనైఇవక్ పత్తుమ్ పత్తు అహజ్కారగర్భమ్, అవద్యకరమ్ .
- ౪౯ అవనుడై యస్వీకారమే రక్షకమ్ .
- ౫౦ మత్తై ఉపాయజ్ఞుక్కు- , నివృత్తిదోషమ్ , ఇతుక్కుప్రవృత్తిదోషమ్ .

- ౪౪ ఏతంవినాపిస్వయమేవ కార్యంకరోతీతిమంతన్యం .
- ౪౫ అన్యథోపాయ నైరపేక్ష్యంనజీవతి .
- ౪౬ అయంసర్వము క్తిప్రసంగ పరిహారార్థః , బుద్ధిసమాధానార్థః , చైతన్యకార్యంరాగప్రాప్తః , స్వరూపనిష్ఠః , అప్రతిషేధద్వ్యోతకః .
- ౪౭ పూర్వంస్వయమితఃచేతి స్థితింవివారితవాక్ , అతస్వయమయంచేతి స్థితింవివారయతి .
- ౪౮ తమయమాశ్రయతీతి స్వీకారోపాంకారగర్భోవద్యకతః-
- ౪౯ తస్యస్వీకారపనరక్షకః .
- ౫౦ ఇతరోపాయానాం నివృత్తిదోషః అస్యప్రవృత్తిదోషః .

- ౪౪ ఇదిలేకయును తానేకార్యము చేయునని తలవగలడు .
- ౪౫ తేనపుడు ఉపాయ నైరపేక్ష్యము జీవించును .
- ౪౬ ఇది సర్వము క్తిప్రసంగ పరిహారార్థము , బుద్ధిసమాధానార్థము , చైతన్యకార్యము రాగప్రాప్తము , స్వరూపనిష్ఠము , అప్రతిషేధద్వ్యోతకము .
- ౪౭ క్రింద తానునుపరులును అయినవనికెని పోగొట్టెను , ఇచటతానును ను అయినడినికిని పోగొట్టుచున్నాడు .
- ౪౮ వానినివీడు పట్టెడువట్టు అహంకారగర్భము , అవద్యకరము .
- ౪౯ వానియొక్క స్వీకారము రక్షకము .
- ౫౦ తక్కిన ఉపాయములకు నివృత్తిదోషము , దీనికిప్రవృత్తిదోషము .

- ౧ “ శి త్త వేదా ” ౧
- ౨ నివృత్తి కీర్తనోల్లితు.
- ౩ ఉపకార స్మృతియుమ్చై తన్యత్తా లేవన్దతు ; ఉపాయ త్తిల్ అ వృద్ధవియాతు
- ౪ (శరణమ్.)
- ౫ ఉపాయమాక.
- ౬ ఇన్ద శరణశబ్దమ్, రక్షితావై యుమ్గృహ తైయుమ్ఉపాయ తైయుమ్ కాట్ట
క్కడవతేయాకిలుమ్, ఇన్విడ త్తిల్ ఉపాయ తైయేకాట్టుకిటతు; కీర్తనోడేశే
ర వేణ్ణుకె యాలే.
- ౭ (వ్రజ.)
- ౮ బుద్ధిపణ్ణు.

- ౧ “ నవ్యాప్రియతాం ” ౧
- ౨ నివృత్తిఃప్రాగుక్తా.
- ౩ ఉపకార స్మృతి శ్చైతన్యేనాగతా; ఉపాయేనాంతర్భవతి.
- ౪ (శరణం.)
- ౫ ఉపాయత్వేన.
- అయంశరణశబ్దో, రక్షితారంగృహముపాయంచ ప్రదర్శయతి, తథాప్య
త్రోపాయమేవప్రదర్శయతి. పూర్వేనాన్వయ చశ్యక త్వాత్.
- ౭ (వ్రజ.)
- ౮ బుద్ధింకురు

- ౧ “ శి త్త వేదా ” ౧
- ౨ నివృత్తిక్రిందచెప్పబడె.
- ౩ ఉపకార స్మృతియును చై తన్యముచనాగతమైనది; ఉపాయమునందంతర్భ
(శరణమ్.) [వింశదు.
- ఉపాయముగా.
- యీశరణశబ్దము రక్షితను గృహమును ఉపాయమును చూపునదైనను
ఇచట ఉపాయమునెచూపును; క్రిందితో చేరవలసివుండుటచే
- ౭ (వ్రజ.)
- ౮ బుద్ధిచేయు

౫౯ గత్యర్థమావతుబుద్ధ్యర్థమాయ్ అధ్యవసియెస్త పడి.

౬౦ వాచికకాయికజ్ఞఘమ్ ఇతుక్కు అపేక్షేతజ్ఞఘ్ యిరుక్కచ్చెయ్ తేయుమ్, జ్ఞానాన్తోక్షమాకైయా లే మానసమానఅనుష్ఠానతైచ్చొల్లుకిఱతు.

౬౧ ఆక, త్యాజ్యతైచ్చొల్లి, త్యాగప్రకారతైచ్చొల్లి, పత్తప్పడుమ్ ఉపాయతైచ్చొల్లి, ఉపాయ నైరపేక్ష్యమ్ శొల్లి, ఉపాయత్వమ్ శొల్లి, ఉపాయస్వీకారమ్ శొల్లుకిఱతు.

౬౨ (అహమ్.)

౬౩ స్వకృత్యతైఅరుళిచ్చెయ్ కితాక.

౫౯ గత్యర్థాః బుద్ధ్యర్థా ఇతి అధ్యవసాయంకుర్వతి.

౬౦ వాచికకాయికయో రస్యాపేక్షాయామపి, జ్ఞానాన్తోక్ష ఇత్యుక్త త్యాన్తాన సికానుష్ఠానముచ్చ్యతే.

౬౧ ఏవం త్యాజ్యముక్త్యా, త్యాగప్రకారముక్త్యా, ఆశ్రయణీయముపాయముక్త్యా ఉపాయ నైరపేక్ష్యముక్త్యా, ఉపాయత్వముక్త్యా, ఉపాయస్వీకారముక్త్యా ఉచ్చ్యతే.

౬౨ (అహమ్.)

౬౩ స్వకృత్యమాహ.

౫౯ గత్యర్థమనునది గత్యర్థమై అధ్యవసించుట.

౬౦ వాచికకాయికవాలును ఏకపేక్షేతములై యున్నను, జ్ఞానాన్మోక్షమ్ అనుటచే మానసమైన అనుష్ఠానము చెప్పబడుచున్నది.

౬౧ ఇట్లు త్యాగమును చెప్పి, త్యాగప్రకారమును చెప్పి, పట్టబడునట్టి ఉపాయమును చెప్పి, ఉపాయ నైరపేక్ష్యమును చెప్పి, ఉపాయత్వమును చెప్పి, ఉపాయస్వీకారమును చెప్పబడుచున్నది.

౬౨ (అహమ్.)

౬౩ స్వకృత్యమాను కృత్యపేక్షయునున్నది.

(७५.)

అజనాయ్, అశక్తనాయ్, అప్రాప్తనాయ్, ఎన్నెయ్ ఉదాహరణలు కష్ట
యిరుక్కి-అడ్డెన్నె.

(७५)

అజ మశక్త మప్రా పం, మా మేష్టా నా మత్స ర్వత్స తం తాన్వం.

(S. 2.)

అక్షరాల అక్షరాల, నన్ను నీ ఊయముగా పట్టియున్న నిన్ను

౭౦ (సర్వపాపేభ్యః.)

౭౧ మత్ప్రాప్తిప్రతిబంధకజ్ఞోఽస్తు యావై యావై శిలపాపజ్ఞశ్చై క్కుటిత్తు అ
తాయ్ అప్రాపాపజ్ఞో ఎల్లాన త్తిన్ నిన్తుమ్.

౭౨ “పోయ్ నిన్తు జ్ఞానముమ్ పొల్లా చ్చెట్టుక్కుమ్ అట్టుక్కుడమ్ముమ్ ” ౧ ఎ
అపడియే, అవిద్యాకర్త వాసనారుచి ప్రకృతినమ్బునజ్ఞశ్చ చ్చొల్లుకిటతు

౭౩ తృణచ్ఛేదకంఠూయనాదికశ్చై ప్పోలే ప్రకృతివాసనై యాలే అనువర్తిక్కు
మ్ వైయెన్న, లోకాపవాదభీతియాలుమ్, కరుణై యాలుమ్, కలక్కత్త
లుమ్ శెయ్యుమవై యెన్న, ఎల్లావత్తైయుమ్ ని నై క్కిటతు.

౭౦ (సర్వపాపేభ్యః.)

౭౧ మత్ప్రాప్తి ప్రతిబంధకానీతి, యానియానిపాపాని ప్రతిభిభేషితేభ్యః పా
పేభ్యః.

౭౨ “అసత్యేస్థితంజ్ఞానం, దుష్కర్మ, మలినదేహశ్చేత్యుక్త” ౧ ప్రకారేణా
విద్యాకర్త వాసనారుచి ప్రకృతినంబంధాఉచ్యతే.

౭౩ తృణచ్ఛేదకంఠూయనాదివత్, ప్రకృతివాసనయానువర్తమానాని, లో
కాపవాదభీత్యా కరుణయాకాలుప్యేణచ క్రియమాణానిసర్వాణి సత్కర్మ
తే.

౭౦ (సర్వపాపేభ్యః.)

౭౧ మత్ప్రాప్తిప్రతిబంధకానియే యేపాపములను గురించి భయము
మున్నా ప్రాంతయాపాపములన్నిటివల్లనుంచి.

౭౨ “పోయ్ నిన్తు జ్ఞానమ్ పొల్లా చ్చెట్టుక్కుమ్ అట్టుక్కుడంబుమ్ ” ౧ అని
ప్రకారము అవిద్యాకర్త వాసనారుచి ప్రకృతినంబంధములను చెప్పు
నది.

౭౩ తృణచ్ఛేదకంఠూయనాదులవత్ ప్రకృతివాసనచే తననువత్ - మును
యును లోకాపవాదభీతిచేతను కరిణచేతను కాలుష్యముచేత - చేయ
బడునవియును వీనినన్నిటిని తలచునది.

- ౭౪ ఉన్నతప్రవృత్తిక్కు గ్రామప్రాప్తిపోలే త్యజతడపాయబ్బలిలే ఇవై ఆ
న్వితబ్బళామోవెట్టుని నై క్కవేణ్డా.
౭౫ కలగ్గి ఉపాయబుద్ధ్యాపణ్ణమ్ ప్రపత్తియుమ్ పాతకత్తోడొక్కమ్.
౭౬ (మోక్షయిష్యామి.)
౭౭ ముక్తనామ్బడి పణ్ణక్కడవేళ్.
౭౮ ణిచ్చాలేనానుమ్ వేణ్డా, నీయుమ్ వేణ్డా, అవై తన్నడై యే విట్టుప్పోణ్ణాణుమె
న్గితాళ్.
౭౯ ఎన్నుడై యనిగ్రహఫలమాయ్ నన్దనై నానిరగ్గినాల్ కిడక్కుమోవెణ్డై.
౮౦ అనాదికాలమ్ పాపబ్బలైక్కణ్డానీపట్టపాట్టై అవై తాళ్ పదుమ్బడిపణ్ణాకితేళ్.

- ౭౪ ఉన్నతప్రవృత్తిగ్రామప్రాప్తివత్ ఏత్యేక్తోపాయే పవన్వితాభవంతి కి
మితినవిచారణీయం.
౭౫ కలుషితేమోపాయబుద్ధ్యాక్రియమాణాప్రపత్తిరవిషాదాగ్రవృత్తా.
౭౬ (మోక్షయిష్యామి.)
౭౭ ముక్త్యోయథాన్ద్ర కుర్యాత్.
౭౮ ణిచ్చాత్పాపమపి, నావేక్షితం, తానిన్వయమేవ సహాయగచ్ఛంతేత్యా
మమనిగ్రహఫలాన్యహ మనుగ్రహీతశ్చైతివ్యంతికిమిత్యర్థః. [౪౯]
౮౦ అనాదికాలంపాపానివృత్త్యా తత్కృతభయంతాన్యేవ యథాప్రాప్నోవం
తితథాకుర్యాం.

- ౭౪ ఉన్నతప్రవృత్తికి గ్రామప్రాప్తివత్ త్యజం మములయందు ఇ
వి అన్వితములగు నొయని తలచనక. లేదు.
౭౫ కలుషబడి ఉపాయబుద్ధిచేతచేసెడి నవత్తియును. తక ముత్తోటిసమ
౭౬ (మోక్షయిష్యామి.) [మొ.
౭౭ ముక్తుడవగునట్లు చేయగలను.
౮ ణిచ్చుచేతను నేనును అక్కరలేక నీవును అకరలేక, అవితనంతటతానె
విడిచిపోవుసుమీ అనుచున్నాడు.
నానిగ్రహ ఫలమైవచ్చినవి నేనుదయచేసితినేని యుండునొయనుట.
అనాదికాలము పాపములచూచి నీవుపడ్డవాటును వి తాముపడునట్లు
చేసెదను.

- ౯౨ వేదపురుష ఉపాయాంతరజ్ఞ శైవిధి త్తతు, కొణ్డిప్పశువుకు త్తసికట్టివిడు
వారెప్పలే, అహంకారముమకారజ్ఞశాల్ వందకళిప్పత్తు స్వరూపజ్ఞానమ్
పిఱక్కైక్కాక.
- ౯౩ సన్యాసిమున్నుళ్ళవత్తై విడుమాప్పలే ఇవ్వళవుపిఱన్దనక్ ఇవత్తైవిట్టాల్
౯౪ ఇవన్దాక్ ఇవై తన్నై నేరాకవిట్టిలక్. [కుత్తమేవారాతు
౯౫ కర్తమై కైజ్జర్యత్తి లేపుకుమ్, జ్ఞానమ్ స్వరూపప్రకాశత్తి లేపుకుమ్ భక్తిప్రా
ప్యరుచియి లేపుకుమ్, ప్రపత్తి స్వరూపయాథా త్త్యజ్ఞానత్తి లేపుకుమ్.
౯౬ ఒరుఫలత్తుక్కు అరియవత్తియైయుమ్, ఎళియవత్తియైయుమ్ ఉప దేశ్శిక్కై
యాలే, ఇవై ఇరణ్డు మొత్తీయ భగవత్ప్రసాదమే ఉపాయమాకక్కడవతు.

- ౯౨ వేదపురుష ఉపాయాంతరాశివిదధాతి, దుష్టశోర్యప్రింబద్ధాగమ
తార, ఇవా హంకారముమకారాభ్యామాగతం గర్వంత్యక్వాజ్ఞానోత్త
త్యర్థం.
- ౯౩ సన్యాసిపూర్వస్థితాక్ యథాత్యజతితథై తావద్జ్ఞానోత్పత్తి మానేతాక్
౯౪ అయమేతాక్ సామోన్నత్యజతి. [త్యజతిచేద్దోషోనాయాత
౯౫ కర్తకైంకర్యేంతర్భవతి, జ్ఞానంస్వరూపప్రకాశేంతర్భవతి భక్తిప్రాప్య
చావంతర్భవతి, ప్రపత్తి స్వరూపయాథా త్త్యజ్ఞానేంతర్భవతి
౯౬ ఏకస్య ఫలస్య ములభమార్గస్య, సులభమార్గస్యోపదిష్ట త్వామభయం
వినాభగవత్ప్రసాదపప్రసాదయోభవతి.

- ౯౨ వేదపురుషుడు ఉపాయాంతరముల విధించినది, దొంగపశువుకు గుడికర్ర
కట్టివిడుచువారివలే, అహంకార మమకారములచే వచ్చినపొగరుపోయి
స్వరూపజ్ఞానము ఉదయించుకొరకు.
- ౯౩ సన్యాసి మునువున్న హాటినివిడుచునటుల యంతవరకు ఉదయించినవాడు
వినిని విడిచెనేని దోషమురాదు.
- ౯౪ ఇతడైతే వీనిని నేరుగా విడిచినవాడు కాడు.
- ౯౫ కర్తమై కైంకర్యమునందు ప్రవేశించును, జ్ఞానము స్వరూప ప్రకాశ
ముందు ప్రవేశించును, భక్తి ప్రాప్యరుచియందు ప్రవేశించును, ప్రపత్తి
యాపయాథా త్త్యజ్ఞానమునందు ప్రవేశించును.
- ౯౬ ఒక ఫలమునకు దుర్లభమార్గమునను, సులభమార్గమునను ఉప దేశించు
చే, ఇది తండుమాక భగవత్ ప్రసాదమే ఉపాయమైకాగలదు.

- ౯౭ పేత్తుక్కు వేణ్ణవతు విలక్కామైయుమ్ ఇరప్పమ్.
- ౯౮ చక్రవర్తి తిరుమకన్ పాపత్తోడేవరిలుమ్ అమైయువెన్టాన్ ఇవన్ పుణ్య
తైపాకట్టువర వేణుమెన్టాన్
- ౯౯ “ ఆ స్తికనాయ్ ఇవ్వర్థ త్తిల్ రుచివిశ్వాసజ్ఞుడై యనాయ్ ఉజ్జీవిత్తల్ , నా
స్తికనాయ్ నశి త్తలొట్టియనడువిల్ నిలైయిల్లై,, ఎన్ఱు భట్టరుక్కె-ఎమ్బార
రుళిచ్చెయ్ తవార్తై.
- ౧౦౦ వ్యవసాయమిల్లాతవనుక్కు ఇతిల్ లన్వయమ్, అమ త్తిల్ భోజనమ్ పోలే.
- ౧౦౧ “ విష్ణుశ్చ త్తర్ కేట్టిరుప్పర్,, ౧ ఎన్ఱిటపడియే అధికారికల్ నియతర్.

- ౯౭ ఫలసిద్ధేరపేక్షతమప్రతిపేధోయాచ్ఛాచ.
- ౯౮ చక్రవర్తి శ్రీకుమారః పాపేనాగమనేప్యలమిత్యుక్తవాన్, అయం పుణ్య
మపివిహాయాగంతవ్యమిత్యుక్తవాన్.
- ౯౯ “ అ స్తికోస్మిన్ ర్ధే రుచివిశ్వాసవాంశ్చేదుజ్జీవనం , నా స్తిక శ్చేన్నా శపవ
మధ్యమస్థితిర్నా స్తీతి,, భట్టారకంప్రతిగోవిందార్తైరుక్తావార్తా.
- ౧౦౦ వ్యవసాయరహితస్యాత్రాన్వయో ౭ జ్యేష్ఠే భోజనవత్.
- ౧౦౧ “ విష్ణుచిత్తఃశ్చ స్వస్థిత,, ౧ ఇత్యుక్తప్రకారేణాధికారిణో నియతాః.

- ౯౭ ఫలమునకు కావలసినది యడ్డగించకుండుటయు యాచనయు.
- ౯౮ చక్రవర్తి తిరుమగను పాపముతో వచ్చిననుచాలుననెను, ఇతడు పుణ్యము
ను పడవేసి రావలయుననెను.
- ౯౯ “ ఆ స్తికుడై యీయర్థమునందు రుచివిశ్వాసములు కలవాడై ఉజ్జీవించుట
యు, నా స్తికుడై నశించుటయుతప్ప మధ్యమస్థితి,, లేదని భట్టరకు ఎం
బారు కృపచేసినవారత.
- ౧౦౦ వ్యవసాయము లేనివానికి ఇందన్వయము, ఆమమునందు భోజనమువలె.
- ౧౧ “ విష్ణుచిత్తర్ కేట్టిరుప్పర్,, ౧ అని చెప్పిన ప్రకారమధికారులు నియతు
లు.

౧౦౨ “వార్తయతిపవర్”, ౧ ఎన్నిటపాట్టుమ్, “అత్తనాకి”, ౨ ఎన్నిటపాట్టుమ్
ఇతుక్కు అర్థమాకవనుసన్ధేయమ్.

౧౦౨ వార్తావిదః, ౧ ఇతి, “పితాభూత్వా”, ౨ ఇతి గాధార్థోన్వయార్థత్వేనాను
సంధేయః.

౧౦౨ “వార్తయతిపవర్”, ౧ అనెడు పాశురమును “అత్తనాకి”, ౨ అనెడు పా
శురమును దీనికి అర్థముగా అనుసంధేయము.

౧ || తి - వా - ఓ - గీ - ౧౦ - చమత్కృత వాతా నైరిగినవారు.

౨ || తి - చ - వి - ౧౧గీ - తండ్రియై.

ఉ ల కా శా రి య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్

జీ య మ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్

చరమశ్లోక ప్రకరణము

ము గి సె ను.

కోటమరుపల్లి,

శ్రీ రామానుజ ముద్రాత్మక కాలయందు ముద్రింపఁబడియె.

